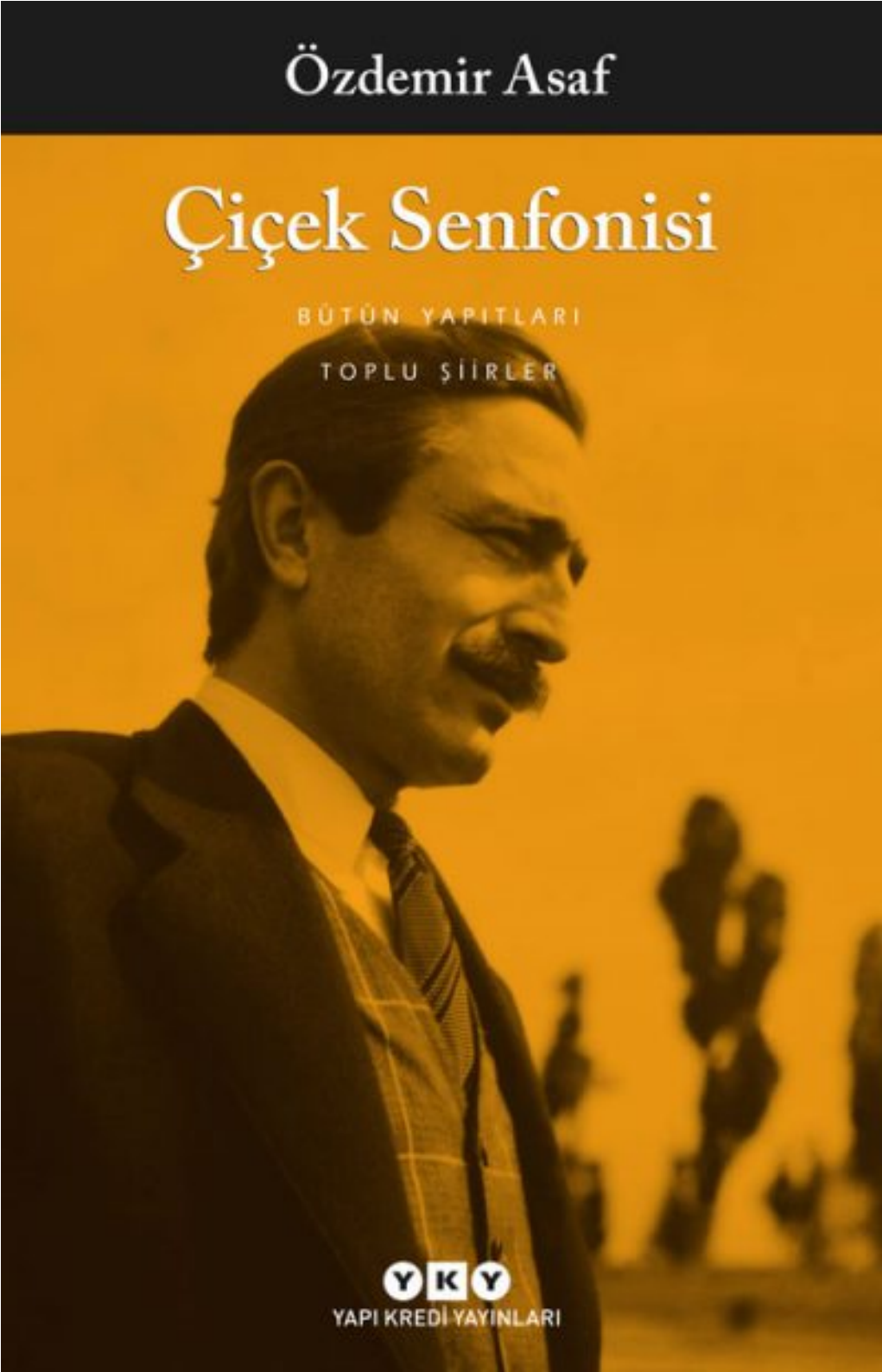
Özdemir Asaf

Çiçek Senfonisi

BÜTÜN YAPITLARI

TOPLU ŞİİRLER

YKY
YAPI KREDİ YAYINLARI

ÇİÇEK SENFONİSİ
Toplu Şiirler

Özdemir Asaf (Ankara, 11 Haziran 1923 – İstanbul, 28 Ocak 1981) Danıştay Üyesi Mehmet Asaf'ın oğludur. Babasını kaybettiği yıl (1930) Galatasaray Lisesi'nin ilk kısmına girdi. 1934 yılındaki Soyadı Kanunu'yla 'Arun' soyadını aldı. 1941 yılında on birinci sınıfta, bir ek ara sınavla Kabataş Erkek Lisesi'ne geçip 1942 yılında mezun oldu. İki yıl İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne, üçüncü sınıfa kadar İktisat Fakültesi'ne devam etti, o dönemde iki yıl olan Gazetecilik Enstitüsü'nün birinci sınıfını okudu.

İlk yazısı 1939 yılında *Servetifünun-Uyanış* dergisinde çıktı. Şiir, yazı ve çevirilerini *Amaç*, *Büyük Doğu*, *Dost*, *Edebiyat Dünyası*, *Kaynak*, *Küçük Dergi*, *Seçilmiş Hikâyeler*, *Servetifünun-Uyanış*, *Şadırvan*, *Türkçe*, *Türk Dili*, *Varlık*, *Yeditepe*, *Yenilik*, *Yirminci Asır* gibi dergilerde ve *Vatan* gazetesinin sanat sayfalarında yayımladı. *Zaman* ve *Tanin* gazetelerinde çalıştı, çeviriler yaptı. Bir süre sigorta prodüktörü olarak çalıştı. 1951'de Sanat Basımevi'ni kurarak matbaacılığa başladı ve kitaplarını 'Yuvarlak Masa Yayınları' adı altında yayımladı. 1972 yılında Bebek'te "Şimdi" isimli Biblio, Bar, Restoran açtı, yaşamının kalan süresinde mekânında sanatçı dostlarını ve her yaştan, her meslekten insanı ağırladı.

Özdemir Asaf, şiirlerinin özü ve sesiyle, dönemlerin ve akımların ötesinde, çağdaş Türk şiirinin en özgün isimlerinden biridir.

Kitapları

Şiir: *Dünya Kaçtı Gözüme* (1955), *Sen Sen Sen* (1956), *Bir Kapı Önünde* (1957), *Yumuşaklıklar Değil* (1962), *Nasılsın* (1970), *Çiçekleri Yemeyin*, (1975), *Yalnızlık Paylaşılmaz* (1978), *Benden Sonra Mutluluk* (1984) **Etika:** *Yuvarlağın Köşeleri* (1961), *Yuvarlağın Köşeleri II* (1986) **Öykü:** *Dün Yağmur Yağacak* (1987) **Otokopi, Deneme:** *Özdemir Asaf'ça* (1988) **Çeviri:** *Reading Zindanı Balladı* - Oscar Wilde (1968).

Özdemir Asaf'ın
YKY'deki kitapları

Çiçek Senfonisi (2008)
Kırılmadık Bir Şey Kalmadı (2009)
Dokuza Kadar On (2010)
Benden Sonra Mutluluk (2010)
Sen Bana Bakma, Ben Senin Baktığın Yönde Olurum -
Kendi Sesinden Şiirler (2012)
Yalnızlık Paylaşılmaz (2014)
Lavinia - Aşk Şiirleri (2015)

ÖZDEMİR ASAF

Çiçek Senfonisi

Toplu Şiirler

DÜNYA KAÇTI GÖZÜME
SEN SEN SEN
BİR KAPI ÖNÜNDE
YUMUŞAKLIKLAR DEĞİL
NASILSIN
ÇİÇEKLERİ YEMEYİN
YALNIZLIK PAYLAŞILMAZ

YKY
YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 2792
Şiir - 255

Çiçek Senfonisi - Toplu Şiirler / Özdemir Asaf

Kitap editörü: Tamer Erdoğan

Kapak tasarımı: Nahide Dikel

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi
A Blok Kat: 2 34310 Haramidere / İstanbul
Telefon: (0 212) 412 17 00
Sertifika No: 44452

1. baskı: İstanbul, Kasım 2008
24. baskı: İstanbul, Eylül 2020
ISBN 978-975-08-1490-7

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2015
Sertifika No: 44719

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
http://www.ykykultur.com.tr
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
facebook.com/yapikrediyayinlari
twitter.com/YKYHaber
instagram.com/yapikrediyayinlari

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

Dünya Kaçtı Gözüme
15 • Yakın
16 • Biz
17 • Kendisini Unutmuş
18 • In Vivo
19 • Telâş
20 • Adım
21 • Altıncı Gün
22 • Altro
23 • Düşüngü
24 • Giden
25 • Kelimeler...
Kelimeler...
26 • Ego
27 • Canbaz
28 • Aynanın Oyunu
29 • Tükenmez Dolma
Kalem Doldurulur,
Kırılmaz Cam Tamir
Edilir Yüzyılında
İkiye Kırılmış Bir Şeyin
Bir Parçası
Konuşsaydı
31 • Pay
32 • İşte
33 • Jüri
34 • Masa
35 • Macera
36 • Tohum
37 • El
38 • Gurur
39 • Kapısız
40 • Ben de mi Sezar
41 • Ölümümden Biraz
Sonra
42 • O Gece
43 • Mythe
44 • Pek İyi
45 • Kalın İstasyonu
46 • Şarkılar
47 • Bugün ve Bugün
48 • Yedi
49 • Şarkım
50 • Var
51 • Sabaha Kadar
52 • Çırılçıplak
53 • Devlet ve Ben
54 • Korku
55 • Söz Aramızda
56 • Kadınlar
57 • Portre
58 • Portre

59 • Yıllık Çobanın Dağları
60 • Mum
61 • Eskiden
62 • Boğaz Gezintisi

Sen Sen Sen
69 • Mesaj
70 • Ölmeyen
71 • Saçları
72 • Sisyphe
73 • 2 = 1
74 • Sanki
75 • Alfa
76 • Tentation
77 • Ultra
78 • İsteyorum
81 • Incognito
82 • Aşk Şarkısı
83 • Duvara Astığım
84 • Düşman
85 • Kıvılcım
86 • Sensiz
87 • Saygı
88 • Seni Seyrederdim
89 • Konak
90 • Ben Değildim
93 • 360 Derece
94 • Yön
95 • Anlam
96 • Kalan
97 • Perspectif
98 • Ixion
99 • İken
100 • Vixit
101 • Mythe

Bir Kapı Önünde
105 • Öngörü
106 • Birikik İnsanın Şarkısı
107 • Sizlisiz ya da Sizsizli
108 • Bakı
109 • Kolay
110 • Zoru
111 • Ç
112 • Mi
113 • Benmişim
114 • Yalınsıza
115 • Yalnızın Serenadı
116 • Bili
117 • Yanılgı
118 • Gidenek
119 • Toz
120 • Yalan
121 • Aynanın Üstünde Ayakta Durmak Sokağı
122 • Ömeri İkiye Bölen
123 • Kolsuzun
124 • Başka Frekans
125 • Uyanış
126 • Bomboş Bir Şeyi Kendisiyle Doldurmak
127 • Katmerin Övünüsü Yalın-Kat'ın Güvenisi
129 • Adına
130 • Eskimiş
132 • Sevinç
133 • Sanı
134 • Dağın Ardına
135 • Bağlı
136 • Gözdeki

137 • 1X2X3X4 , 4X3X2X1
138 • Yarım
139 • Nokta
140 • Uzuncuk
141 • 1 = 2
142 • Lavinia
143 • Mythe

Yumuşaklıklar Değil
147 • Can
148 • Müzik
149 • Susu
150 • İlk
151 • Sızlık
152 • Isı
153 • Üçün
154 • Eni
155 • Söyle
156 • Düşünmek
157 • Sadaa
158 • Hep
159 • Yoğun
160 • Nasıl
161 • Değil
162 • Bir Tüy
163 • Oyun
164 • AAAAAA
165 • Dönüş
166 • Bur
167 • Görü
168 • Yansı
169 • Geç
170 • Anahtar
171 • 20
172 • Kala
173 • Dum
174 • Mythe

Nasılsın
177 • Oluş
178 • İki Olmaya Tüzük
179 • Elektronik
180 • Atom
181 • Teknik
182 • Soru
183 • Denge
184 • Çizik
185 • Boş
186 • Oyundaki Olmayan
187 • Anı'dan
188 • Sempati
189 • Bir Şeyin Adı
190 • Susma'nın Birinci Yüzü
191 • Aşka Gerekli Üç Anlatım
192 • Doyuca
193 • Sürek
194 • Saatiniz
195 • Bıçak
196 • Öfke
197 • Kımıltı
198 • Gemice
199 • Top
200 • Dan
201 • Bü-Yük
202 • Andante
203 • Ama
204 • Son Sayı
205 • Pergelin Çizen Kolu
206 • Gidin

207 • Bil
208 • Öyküsü Atın
209 • Yarış
210 • İki Tüm
211 • Sapak
212 • Aşı
213 • Dalını Unutma
214 • «Eski Askerler Hiçbir Zaman Ölmez» Deyen Eski Askerin Anısına
215 • Genelge
216 • Ardakalan
217 • Tel
218 • Fırtına
219 • Heykeller Galerisi
220 • Mitlerin
223 • Her İnsanın Bir Öyküsü Vardır...
225 • Yoldan Geçiyordu...

Çiçekleri Yemeyin
227 • Şiir
228 • Poetika
229 • Delisi
230 • O
231 • Diyalog
233 • Düello
234 • Geldim
235 • Aşkın Balladı
236 • Noktasız
237 • Sorular
238 • Evrensel Ballad
239 • Şarkı
240 • Yer
241 • Sesiniz
242 • Contrepoint
243 • Müzik
244 • Ve Kayığına Bindi...
245 • Yazarlar
246 • Sesin Rengi
247 • Uzun Koşu
248 • Yakı
249 • Birinci Şimdi
250 • Kocaman
251 • Yaşam
252 • Önce
253 • Ki
254 • Bunca
255 • Bilmek
256 • Şimdi
257 • Oranda
258 • O Akşam
259 • Nasıl
260 • Şakacı
261 • Özdüşüm
262 • Eski Öykü
263 • Yumu
264 • Durak
265 • Soluk
266 • An
267 • İkilem
268 • Yol'un
269 • Susmanın İkinci Yüzü
270 • Denklem
271 • Sana
272 • 2/1 – 1/2
273 • Müzik İçin Övgü

274 • Matematik Seksüel
275 • Masal
276 • Gece
277 • Değirmen
278 • Öte
279 • Fal
280 • Sözü
281 • Şimdinin
283 • Kuramsal Ortam
284 • Kaldım
285 • Bolero
286 • Bir Gün
287 • O Işık
288 • Köz
289 • Ayrık Eşitlik
290 • Bir-Bir
291 • İlgi
292 • Gelmek
293 • Bendim
294 • Siklon
295 • Değil
296 • Anıdan
297 • Biri
298 • Varı
299 • Çağrım
300 • İçerik
301 • Kütük
302 • Söz
303 • Özet
304 • Peyzaj
305 • Düşünsel Doğa
306 • Katmer
307 • Yazı
308 • Yalın
309 • Yakınış
310 • İş
311 • Uyumak
312 • Demek
313 • Islık
314 • Akıl Gözü
315 • Beklemek
316 • Dokuza Kadar On
317 • Ansızın
318 • Sıcak Şarkı
319 • Olmayacaksa
320 • Gölgeniz
321 • Bekleyen Şarkı
322 • Senden
323 • Maya
324 • Çizgi
325 • Kin
326 • Yanık
327 • Yokköy
328 • Örgü
329 • Görmedim
330 • Parça
331 • Yalnızlık
332 • Geç
333 • Bil
334 • Bir Kadın Gördüm
335 • Çekhov İçin
336 • Moliere İçin
337 • Yalan Yollar
338 • Çelik
339 • Ölümün Yükselişi ve Çöküşü
340 • Palyaço
341 • Pagliacci

342 • Kan Gibi
343 • Buruk
344 • Kurd
345 • Köprü
346 • Bildiri
347 • İzm Üstüne
348 • Tarihden Bir Yaprak
349 • İki İki
350 • Ölüm
351 • Baş
352 • İki Nokta: Ben-Biz
353 • Roman
354 • Tam-Tam
355 • Oran
356 • Uygun Adım Düşünmek
357 • Bürokrasi
358 • Büyümek
359 • Köyün
360 • Yük
361 • Bizim
362 • Öğreni
363 • Tartı
364 • Argo
365 • Kara Gömlek
366 • Karşı
367 • Yer-Öpmek
368 • Kutular
369 • Yüzmek
370 • Yazısını Bekleyen Bir Taş İçin Bir Yazı
371 • Gibi
372 • Şey
373 • Teori
374 • Son Ders

Yalnızlık Paylaşılmaz

377 • Sözüm Bitim Yerini...
379 • Şaka Değil
380 • Başlık
381 • Uzağa Değil...
382 • Aşk
383 • O Var
384 • Diyek
385 • Uzun Bir Öykü
386 • Umut Yaprakları
387 • Gülden Gelen
388 • İlk
389 • Benim Heykellerim...
390 • Bildiğim
391 • Özlem
392 • Mum Aleviyle Oynayan Kedinin Öyküsü
395 • Yalın
396 • Onarmak Zordur
397 • Sesin Yargılanışı
398 • Mantık
399 • Uykusuzluk
400 • Özel Bir Şiir
401 • Anmak Unutmak
402 • O Yolda
403 • Garip Koşma
404 • Çiçek Senfonisi
406 • Olmak
407 • Hoyrat
408 • İmiş
409 • Bahçede
411 • Denize
412 • Körebe
413 • Kaçak

414 • Akşamın Üstü
415 • Yalnızlığa Övgü
416 • Çağrı Balladı
417 • Hallaç
418 • Yapma Çiçekler
419 • Adalı ve Ben
420 • Anı Ormanından
Anılar
421 • Yalnızlık
422 • Yalnızlığın Adı
423 • Karanlık
Hep Kendine Gider
424 • Günbegün
425 • Çağrışımlar
426 • Duyguya Taş
427 • Tablo
428 • Kömür
429 • Masal
431 • Çizim
432 • Bir Adam
433 • Eski Çanağın Öyküsü
435 • Taş Yazı
436 • Parasızlık Balladı
437 • Denizin Balladı
438 • Otokopi
439 • Üstüne-Üstüne
440 • Su
441 • Yaşam Öyküleri...
442 • Öğüt
443 • Denizin Delisi
444 • Sözcül
445 • Ağlamak
446 • Zelzele
447 • Düne Giden
448 • Kurşun Kalem
450 • Aldanı-Aldatı
451 • Sınır Bir Çizgidir
İki Okunur
452 • Dün Odamı Topladım
453 • Işımak Yaşatmaktır
454 • Konu
455 • Şimdi
456 • Az Acı
457 • Tapan Tapılan
458 • Çarşı
459 • Grafik
460 • Öykünün Bitimi
461 • Seni Saklayacağım
462 • Kaldı
463 • Bir Şey Olmasaydı...
464 • Sevinç ile Hüzün
465 • Hacı Murad Oratorio'su
470 • Harcamalar
472 • Her Şeyi Süpürebilirsin...
474 • Kalmak Türküsü
475 • Bilseydi Eğer
476 • Cağaloğlu Yokuşu
478 • Yalnızlık Paylaşılmaz
480 • Yalnız'ın Durumları

Dünya Kaçtı Gözüme

YAKIN

Bir ışık düşerse üstüne basma.
Daha yakınlaşır, korkarsın.
Bir leke, silmeye - gör,
Leke kalır, sen çıkarsın.

Bir gölge, nereye gider.
Gözlerince gider, bakarsın.
Bakarsın girer gözlerinden.
Leke onun peşinden, bakarsın.

Bir ışık düşerse üstüne basma,
Gözlerine basarsın.

BİZ

Kuşlar uçmak için doğmuş;
Kemiklerinin boş olmasından anlayoruz.
Açık ve bilinen bir yönü yok insanların.
Onu biz yaratıyoruz.

KENDİSİNİ UNUTMUŞ

Bütün aşkların kitabı elinde
Sevilmemiş yinlerin balosuna gitti.
Öyle kalabalıktı ki,
Sevdiğini anlamadı.

Bütün kapıların anahtarı elinde
Öpülmemiş dudakların balosuna gitti.
Öyle aydınlıktı ki,
Öptüğünü anlamadı.

Işıklarla örtünmüştü çıplaklık,
Renklere uzandı, susamış,
Beyazlıklar arasında kayboldu bakışları.
Gözleri yaşamayordu artık.

Şekilleri çağırmaya gitti, kandıracak.
Elleri aranıyor, tutamayordu.
Elleri, elleriydi kurtaracak,
Artık yaşamayordu.

Bir yanda gelen o dinmeyen aydınlık,
Aldıkça alan.
Bir yanda giden bir noktaydı karanlık,
Ellerinde başlayan, gözlerinde biten.

Bağırdı, kan gibi aktı sesi,
Aşamadı dışının duvarından.
Elinde bütün aşkların kitabı,
Anlatıyordu aldatan aydınlıklarından.

Elinde bütün kapıların anahtarı,
Ve unutulmuş bir duvarda, kendi kapısı..
Varamadı.
Ora öyle karanlıktı ki.
Öldüğünü anlamadı.

IN VIVO

Pencerenden bakma denize,
İnanırsın güzel olduğuna maavilerin.
Renklerini kaybedersin
Uzaktan
Bir yatağın vardır senin,
Seninledir,
Uyuyunca kaybedersin.

TELÂŞ

Yaşamak değil,
Beni bu telâş öldürecek.

ADIM

Ben üç şey biliyorum;
Dinlemekle dört kılana anlatacağım.

ALTINCI GÜN

Benim söylemek için çırpındığım gecelerde,
Siz yoktunuz.

ALTRO

Şarkı söyleyormuşum
Sokaklarda,
Görmüşler.

Yere yere bakıyormuşum
Yürürken,
Duymuşlar.

Sonrasını kendileri uydurmuşlar.

DÜŞÜNGÜ

Hepsinin gelmesini bekleme;
Bir kişi gelmeyecek.

Sen alışmayasın diye,
Korkmayasın diye,
Düşünesin diye..

Kendine yetmen için..
Herkesin kendinden kaçacağı yerlerde
Sen kaçmayasın diye.

Gelenler gitmeyecekmiş gibi..
Doğumlarda ölümlerde
Duyasın diye.

Bildiğini bildirmek için
Bilmeme'yi öğrenmelisin.
Tam kalasın diye.

Hepsinin gelmesini bekleme,
Sen var olasın diye.
Bir kişi gelmeyecek,
Sen, bir olasın diye.

GİDEN

Bir gecedir bütün geceler gibi.
Saçlarında, tanıdığın ellerin en ağırı,
Gözlerinde maceraların en derini..
Sana anlatırlar geçenle kalandan.
Bir gecedir bütün geceler gibi,
Karanlıklardan, aydınlıklardan.

Ne varsa kendincedir.
Pencere camlarında ışıklar parlar,
Halıda yatar eşyanın gölgesi.
İç - içe'dir artık sokaklar, evler, odalar.
Duvarlar bakışları keser, kapılar sesi.
Ne varsa, kendincedir..

Ve senin, üzerinde bin bir düşünce, günden.
Oynaşır hatıranla, kalbinle, ümidlerinle.
Her şey düşünmektedir seninle.
Birden, bir rüzgâr eser, sana doğru senden.
Seninle çoğalmaya başlar kendisiyle bitenler
Hatırlayan ellerinle, unutmayan gözlerinle.

Değişir sezilecek kadar yavaşdan
Değişir, istenen istenmeyen.
O koruyan zor yalanlar silinir,
Büyür kolay bir doğru, bilinen, söylenmeyen.
Uyuyanlar uyanmış, ölüler dirilmiştir.
Bir gecedir sana doğru senden.

Bir gecedir sana doğru senden..
Geçen yaşadığındır, yaşarken anlamadan.
Kalan bir gerçektir belki,
Bir iğne gibi kaybolan, bir bardak gibi kırılan.
Gelen sanki beklediğindir.
Ve giden, en tadlı, en sıcak, en kocaman.

KELİMELER...
KELİMELER...

Yarıda kalmış aşkların hesapları içinde
Denizlere açıldı içimizden biri
Niçin gittiğini söylemeden.
Doyulmamış arzularla doluydu yelkenleri.
Yıpranmış kelimelerin verdiği güvenden.
Bulacak sanıyordu yenilikleri.

Her an bir yeni su vardı,
Her yeni suda bir yeni an.
Deniz, dalgalarıyla gösteriyordu dışından
Yaşananla düşünülenler arasındaki farkı.
Bitmeyordu köpüklerle renkler
Bir başka damlada, bir başka ışıkta başlamadan.

Gözlerin önünde bir oyun, ardında bir oyun.
Dışında ne varsa yeni, ne varsa gerçek.
Yeni manzaralarla gelen yeni duygular
Hani, eski kelimelerle olmasa
İnsanın ömrünce devam edecek.
Gözlerin önünde bir oyun, ardında bir oyun.

Anladı, ölmekle yaşamanın birleştiği noktada
Yeni rüzgârlarla esen yeni korkulara
Yeniliklerini bağışlamayan kelimelerin
Nasıl düşman sığınaklar halinde direndiğini.

Anladı, bütün olmuşlarla olanların
Ve bütün olacakların
O kelimelerin içinde
Kendisine varmadan eskidiğini

EGO

Son kadeh içilmiş,
Son söz edilmişti.
Bir düşünce sardı hepsini..

Bir hatıra,
Bir hırs,
Bir kıskançlık,
Bir yanıltı,
Bir kardeşlik,
Bir yanlışlık,
Bir kin,
Bir ümid,

Bir şey..
İnsana ait.

CANBAZ

Bırakıverdi kendini telden
Gözleriyle oynamak için seyircilerin.
Bakışları delen bir düşüşle, birden
Can verdi canbaz.

AYNANIN OYUNU

Bir çocuk doğdu, bendim.
Sıraya girdim insanlar içinde.
Alay - bayrak büyüdüm
Odalar, sofalar içinde.

Bir ayna doğdu, gördüm.
Sıraya girdi aynalar içinde.
İşime geldi, aldım,
Çarşılar, pazarlar içinde.

Bunca yıl yüzüne baktım.
Kendisini aşmadı
Olanlar içinde.

Bir sabah uyandım,
Duruyordu karşımda
Düşmancasına,
Bir cam,
Aldanmış,
Kendini ayna sanmış..

TÜKENMEZ DOLMA KALEM DOLDURULUR, KIRILMAZ CAM TAMİR EDİLİR YÜZYILINDA İKİYE KIRILMIŞ BİR ŞEYİN BİR PARÇASI KONUŞSAYDI

Gülelim, varsın olmasın iten.
Bak alıştık, gülüyoruz,
İnelim merdivenlerden.
Bizi bekleyenler, bizi konuşanlar
Yakınlaştığımızı görsünler
Aralarında.

Biz biliyoruz, ama söylemeyoruz.
Onlar da biliyor.
Ama belli ediyorlar, bildiklerini.
Birincisi böyle sürsün, ikincisi..
Bir daha gelmeyecek, biliyoruz.
Biz biliyoruz olmadığını, ama var demeyoruz.
Onlar da biliyor ikincisini,
Hem olduğunu sanıyorlar,
Ama yok deyemeyorlar ona.

Biz bırakalım bunları,
İnelim merdivenlerden.
Varsın olmasın çeken, aralarında.
Gözlerimizin içine bakalım.
Boyuna unutalım.
Bilinen bir şey kalmasın ortada.
Bizi bekleyenler, bizi konuşanlar
Yakınlaştığımızı görsünler
Aralarında.
Bakmayanlar durmasın görenlerin yanında.
Dolaşalım yan yana.
İkiye kırılmamış bir şey gibi,
Aralarında.

Olmadığımızı bilerek anlaşalım olmakta.
Konuşalım, gülelim, yanılalım,
Darılıp barışalım.
Birincisi böyle sürsün dışında.
Yaşayormuş gibi yapalım.

PAY

Ben pırıl pırıl bir gemiydim eskiden.
İnanırdım saadetli yolculuklara.
Adalar var zannederdim güneşli, maavi, dertsiz.
Bütün hızımla koşardım dalgalara.
O zaman beni görseydiniz.

Ben pırıl pırıl bir gemiydim eskiden.
Beni o zaman görseydiniz
Siz de gelirdiniz peşimden.

Ama şimdi şu akşam saatinde
Son liman kendim, bu döndüğüm,
Bilmiş, bulmuş, anlamış.
Hatırımda, bir vakitler güldüğüm.
Yoluna can serdiğim o kaçış.

Şimdi, şu akşam saatinde
Dönüyorum görmüş, geçirmiş, atlatmış,
Gözlerin doymayan sahilinde.

İŞTE

Bir gözüm doygundur, yalan bakar.
Bir gözüm çocuktur, bilmez.

Bir gözüm dinleniktir, utanır.
Bir gözüm sevinmeyi bilmek için sevinmez.

Bir gözüm gördüğünce caygındır.
O bir gözüm altı olur, eksilmez.

JÜRİ

Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu,
Birinciliği beyaza verdiler.

MASA

Çağırdım geldiler.
Oturmasalar ölürdüm.
Oturdular öldüm.
Anlamadılar.

MACERA

Ben yürümeye başlayınca denizlerin üstünde
Karalarda koşanlar durup bana baktılar.
Ben de gittim
Sığınacağım adaları birer birer batırdım.

TOHUM

Öyle bir kelime söylesem ki deyorum,
Dışarıda bir başkası kalmasa.

EL

Hikâyeler hep aynı hikâye olmasın,
Onları biz aynı yaparız.

GURUR

Çağırdığım balık,
Yemi çıkar, dedi,
Oltayı görmeden gelmem.

KAPISIZ

Şu oda yok mu, şu oda;
Üç kişiyi öldürdü, biliyorum.
Gözlerimle gördüm öldüklerini.
Odanın suçlu olduğuna yemin ediyorum.

Şu dolap, tutmuş güneşli yeri,
Başdan - başa yaldız.
Yüz yıl indirdi kaldırdı perdeleri
İki ana, bir kız.

Bir komodin vardı,
Önceleri allık - pudra oyalardı.
Bir de anası, kesme aynalı,
Cadı gibi yutardı.

Şu konsol, mermeri çatlak,
Bir zamanlar ne yaman şeydi.
Ha bugün ha yarın bir şeyler anlatacak,
Bir kadına işkenceydi.

BEN DE Mİ SEZAR

O merdivenleri bir çıkışım vardı,
Sanki aranızdan kaçıyordum.

ÖLÜMÜMDEN BİRAZ SONRA

Ölümümden biraz sonra anladım
Olmayınca oyun.
Gözlerim dışına kapalı, içine açık.
Kalıbım belirsiz bir yerde artık.
Sırtüstü yatıyorum, up - uzun.

Öyle bir dünyadayım ki şimdi,
Ellerim tutabildikleriyle kalmış,
Büyük beynim kıvrım kıvrım, donuk.
Artık ne karanlık var benim için, ne aydınlık,
Ne sıcak, ne soğuk.

O GECE

O gece ben olmayacağım.
Utancımdan bakamadığım aynalarda
Güldüğünüzü görecek
Anlayacaksınız.

Her gece birinin olmadığı gecedir.
Gecelerinizi karıştıracak gitgide
Olmayanlarınızın çoğalması.
Benim olmadığımı duyduğunuz bir gece
Korkacaksınız.

Şimdiden düşünüyorum son kalanımızı
Son gidenimizin bu gecesinde.
Ama bir gece olacak, ortalarda bir gece..
İçinde siz de olmayacaksınız,
Ayrıca.

MYTHE

Her gün bir gün geçmeyor.

PEK İYİ

Ne sordularsa söyledim.
Ellerim değdi dedim,
Gözlerim değdi dedim.
Ne sordularsa söyledim.

KALIN İSTASYONU

Kalın istasyonu müdürü
Hasan Kalabalık..
Kalın istasyonu hareket memuru
Hasan Kalabalık..
Kalın istasyonu gişe memuru
Hasan Kalabalık...

Bir akşam, memurlarını
Akşam yemeğine çağırdı.
Yenildi, içildi geç vakitlere kadar,
Hikâyeler anlatıldı.
Kalın istasyonu müdürünün evinde
O gece yatıya kalındı.

ŞARKILAR

Her şarkının götürdüğü yer başka,
Hepsi başka başka sinmiş içime.
Biri, Büyükdereye götürüyor,
Biri on altı yaşımın Kadıköyüne.

Kimse sevgimi bilmez şarkısı
Eskiden ağlatırdı beni;
Şimdi düşündürüyor.

BUGÜN VE BUGÜN

Öyle çabuk geçiyor ki günler.
Hele sen de bir bak hayatına.
Daha dün doğmuşuz sanki.
Yeni okula başlamışız,
Yeni sevmişiz.

Öyle çabuk geçiyor ki günler.
Hele sen de bir bak hayatına.
Yarın bitecek sanki herşey.
Yarın ölecek gibiyiz.

Daha doymamışız yaşamasına.
Günlerimiz dün bir, bugün iki.
Sakın birşey bırakma yarına.
Yarın yok ki.

YEDİ

Omuzlarımda bin evlâdlık duaların yükü,
Yüzümde bin analık memelerin akı,
Elimde sedef bir çakı,
Böğürtlen peşindeydim.

İlkin çakımı kaybettim.

ŞARKIM

Hey benim koca kafam.
Tadlar ağzımın içindedir,
Duramaz.
Sesler kulaklarımın derinliğindedir,
Uçamaz.
Kelimeler dilimin ucundadır,
Kalamaz.

Hey benim koca kafam.
Altmış iki santimlik başım..
Saçlar sakallar içinde,
Erkek omuzlar üstündedir.
Bir bedenim var ki,
Merd sevgiler peşindedir.
Aşklar içimde,
İnsanlar yanımdadır.
Hiç biri uzaklaşamaz.
Demir gibiyim onlarla.
Yok etmek isteyen yıkamaz.

Bak yüzüme, bak sözüme,
Dünya kaçtı gözüme;
Çıkamaz.

VAR

Deniz nerede pırıl pırıl,
Nerede yolculuklar, yollar..
Orada adımlarım var.

Gemiler midir giden, dumanlarıyla,
Trenler midir gelen, insanlarıyla..
Orada gözlerim var.

Sayısız yeşil rengi yapraklar mı verir..
Tadları, mevyaları, gıdaları
Ağaçlar mı verir, topraklar mı verir..
Orada ağızlarım var.

Renk renk, biçim biçim açan çiçekler mi..
İlkyaz dolu bahçeler mi..
Ses kaynayan geceler mi..
Orada duyularım var.

Nerede kuşlar, orada kulaklarım.
Nerede taşlar, topraklar, ellerim orada.
Nerede sevilecek vücud ve kadınlar,
Orada kollarım, dudaklarım var.

SABAHA KADAR

Dünya o kadar büyük ki;
Bir noktayım ortasında, ne yapsam.
Bazan da o kadar küçülüyor ki dünya,
Devrilecek sanıyorum, kımıldarsam.

Hayat o kadar uzun ki,
Öyle bitmez geliyor ki bir an..
Bir de bakıyorum, o kadar kısalıyor ki;
Ne çıkar, diyorum, bir hayattan.

Saadet o kadar lâzım ki yaşayana;
Billâhi can verir uğrunda insan.
Hem o kadar boş ki mesud olmak,
Gün yüzü görmeden ölenlerin arkasından.

Ben o kadar önemli kişiyim ki,
O kadar iyiyim ki aklım ve düşüncelerimle.
O kadar da fenayım ki ben
Delice niyetlerimle.

Gece; ne kadar karanlık ve sessizsin..
Öyle kaplayorsun ki evleri, yolları, denizleri.
Hem o kadar aydınlık ve seslisin ki;
Çılgınca coşturuyorsun bizleri.

Sabah; bir yeni dünya gibi geliyorsun;
Öylesine süslü, öylesine saadesin ki..
Sen o kadar güzelsin ki sabah,
O kadar güzelsin ki.

ÇIRILÇIPLAK

Küstahlığımı nezaketim götürdü.
Saadece kendime bakakaldım.
Kararsızlık bir an sürdü.
Gizlenen insanların ortasında ben kaldım,
Çırılçıplak.

Selâmımı tanıdıklar götürdü.
Saygı bekleyince alçaldım.
Kararsızlık bir an sürdü.
Kendini beğenmişlerin ortasında ben kaldım,
Çırılçıplak.

Ağlamayı ölenler götürdü.
Kendimi ölmez sanınca ufaldım,
Kararsızlık bir an sürdü.
Ölülerle dirilerin ortasında ben kaldım,
Çırılçıplak.

Sonsuzluğu ufuklar götürdü.
Yarattığım dünyaların içinde daraldım.
Kararsızlık bir an sürdü.
Başlangıçla bitiş ortasında ben kaldım,
Çırılçıplak.

Aydınlığı bulutlar götürdü.
Yıldızlara doğru yol aldım.
Kararsızlık bir an sürdü.
Varanlarla duranların ortasında ben kaldım,
Çırılçıplak.

DEVLET VE BEN

Bir devlete benzetiyorum kendimi.
İşim gücüm bitmeyor.
Bir türlü yerleşemeyorum odamda.
Her istediğim kitabı alamayorum.
Plânlar içinde geçiyor ömrüm,
Başlayıp tamamlayamayorum.

Bir devlete benzetiyorum kendimi.
İçimdeki hükûmetin gidişini anlamayorum.
Yıllar ötesini düşünür düşünmez
Hemen mesud ve zengin oluyorum.
Nedense geçmiş günler unutuluyor.
Tarih kitabı gibi hatıra defterlerimi okuyorum.

KORKU

Aldanacaksan sevgilerinde, sâf sevgilerinde
İnsanların yalancı gururlarına..
Kalacaksan parlak sözlerin etkisinde,
Kelimelerinle onlara kapılacaksan,
Yaşama!

Oyun yapıp oynarlar seni
Geceleri aralarında.
Şarkı yapıp söylerler dostlarına,
Roman gibi okurlar boş zamanlarında.
Masal yapıp anlatırlar çocuklarına.

Aldanacaksan gecelerinde, kara gecelerinde
Aydınlık dünyaların şen insanlarına.
Yanılıp içini açacaksan,
Derdini gizlemeden durmayacaksan,
Yaşama!

Saklarlar dinlediklerini
En zayıf zamanında vururlar seni.
Uyduramazsan fikirlerine
Başıboş hareketlerini,
Defe koyup çalarlar seni.

SÖZ ARAMIZDA

İkimiz de herkes gibiyiz.
Neden kendi bakışlarını bırakıp
Yapmacık gözlerle bakar,
Neden çerçevesini bozarsın dudaklarının.
Allı pullu tavırlara kim kanar.

Söz aramızda,
İkimiz de herkes gibiyiz
Çırılçıplak olduğumuz zaman.
Yinlerimiz doğru söyleyor,
Elbiselerimiz yalan.

KADINLAR

Hepinizi öyle seviyorum ki.
Siz; türlü türlü milletlerin anneleri oluyorsunuz.
Zevk uğruna çocuk doğuruyorsunuz.
Asker olacaklarını,
Karşı karşıya geçip birbirlerini vuracaklarını..
Meşhur olacaklarını..
Dâhi olacaklarını..
Şef olacaklarını düşünmeden
Sevmek, gene sevmek için
Çocuk doğuruyorsunuz.

Her yaşda, hepinizi,
Her yerinizi seviyorum sizin.
Hep böyle bakmak, böyle duymak isteyorum.
Bir elden cümlenizi sevmek, okşamak imkânsız.

Resim yapıyorlar,
Şiir yazıyorlar..
Ses besteleyorlar sizin için.
Saz çalıyorlar,
İçki içiyor, sarhoş oluyorlar.
Sizin için.
Sizin için...

PORTRE

(Cemal Nadir)

Bir adam geçti kendi çizgilerinden
Katmalı katmalı günlere dolan.
Gitmenin kalmaya açılan kapısından
Bir adam geçti, kırk beş yılı da adam.

PORTRE

(Neyzen Tevfik)

Bütün metroların ve santimlerin,
Bütün kiloların ve gramların,
Bütün rakıların
Ürktüğü adam.

YILLIK ÇOBANIN DAĞLARI

Peksimetle suyun arasında
Gitti bir gün dağların arkasına.
Kaldı on bir ay yirmi dokuz gün
Dağların arkasında.

MUM

Mum yanıyor, zaman yanıyordu..
Bir tarafındakiler gülüyor,
Bir tarafındakiler ağlayordu.
Biri vardı aralarında.
Düşünüyor, hayata bakıyordu.

Mum yanıyor, zaman yanıyordu
Erzurumun köylerinde.
Akşamın ve sabahın erken olduğu
Ali Baba dağının eteklerinde
Geniş vakitler yaşanıyordu.

Mum yanıyor, zaman yanıyordu
Hasankale ovasında.
Geceye karşıydı karlı Palandökenler.
Bir adam vardı hayallerin ortasında..
Kar kadar beyazdı ümidler.

Bu adam üç bin on beşde
Yunan medeniyetini okuyordu.
Kaldırıp başını kitaplardan
Kervanlaşmış dağlara bakıyordu..
Bakınca akşam oluyordu.

Hasankale ovasında, Kuruderede
Kilometreler santimleşiyor,
Santimler asırlaşıyordu..
Güneşe ve geceye karşıydı karlı Palandökenler.
O adam hayata bakıyordu.

Bir tarafta ağlayanlar, bir tarafta gülenler..
Bir tarafta bunlar için ölenler..
Mum yanıyor, zaman yanıyordu.
Mumum alevi titreyor,
Umudun alevi titremeyordu.

ESKİDEN

Ne güzel insanlar vardı eskiden.
Çocukluğumuzu kaplamışlardı.
Bize masal anlatırlardı
Cinlerden, perilerden.
Büyük anneler, büyük babalar vardı.
O zaman hepsi uzaktı ölümden.
Hem sevdirir hem korkuturlardı.
Acı hikâyeleri bile tatlı başlardı.
Demek bunun için gittiler hikâyelerden.
Ne güzel insanlar vardı eskiden.

Ne güzel şarkılar vardı eskiden.
Gençliğimizi donatırlardı.
Hep iyi şeyler hatırlatırlardı
Geçip gitmiş devirlerden.
Sevgi ve ümid yaratırlardı.
O zaman her şey uzaktı ölümden.
Yanık şarkılar bile neşeli başlardı.
İster istemez saadet taşardı
Gamsız günlerimizden.
Ne güzel şarkılar vardı eskiden.

Ne güzel zamanlar vardı eskiden.
Hayâl içinde yaşatırlardı.
Güldürür ağlatırlardı
Duymadan biz, düşünmeden.
Her an bir asır kadardı.
O zaman herkes uzaktı ölümden.
Candan sevdiklerimiz vardı.
Hepsi başka güzeldi, bizi tanımazlardı.
Bütün yollarımız geçerdi gül bahçelerinden.
Ne güzel zamanlar vardı eskiden.

BOĞAZ GEZİNTİSİ

Ne günlermiş, ne günlermiş
Yıldızlar, mehtab, çamlar altında.
Yıldızlar, mehtab, çamlar altında
Ne günlermiş, ne günlermiş.
Gelip geçmiş!

Vapurlar değil, Boğazdan geçen:
Boğazdan yalılar geçiyor.
Toplamış sulardan eteklerini,
Odasına çekilen bir saraylı gibi
Yalılar gelmeyen âlemlerine gidiyor
Bırakıp bu sessiz gecelerini.

Çekip almış kuşların kanadlarından rüzgârını
Asırlık rüyalarında yalılar.
Uykuların mahmurluğu saçaklarını sarmış.
Saz sesleri gelmeyor kıyılarından.
Ne geçen yazlardan haber var.
Ne gelecek baharlardan.
Kimbilir kaç deniz geçmiş uykularından...

Başbaşa kalmış iki ihtiyar Hisar
Beklemekte sönük sahilleri.
Artık eski savaşları anlatır taş duvarlar
Kıyılarından geçen balıklara.
O balıklar ki, dedeleri
Şarkılarla beslenmişti geceleri.
Şimdi sulara düşen çürümüş tahtalar
Dalgalarda son oltanın yemleri..

Bir zamanlar şen yaşamış yalılar
Işıklı bir ziyafet sofrasında.
Renklerini deniz alıp götürmüş,
Küllerini alev alıp savurmuş.
Deniz kenarında denizsiz kalmışlar.
Ortaklığı ayrılmış kıt'aların.
Anadolu günden güne Rumeliye küsmüş.

Bugün biz değiliz bakan yalılara;
Yalılar boynu eğik bize bakıyor.
Biz değiliz sarkan hatıralara
Göğüs gerip dalgalara.
Yalılar bir hayâl için denize sarkıyor.
Yalılar bize bakıyor, denize bakıyor.

Ne günlermiş, ne günlermiş
Yıldızlar, mehtab, çamlar altında.
Yıldızlar, mehtab, çamlar altında
Ne günlermiş, ne günlermiş.
Geçip gitmiş!

Sen Sen Sen

I
SEN Sen Sen

MESAJ

Ölebilirim genç yaşımda,
En güzel şiirlerimi söylemeden götürebilirim.
Şimdi kavakyelleri esiyorken başımda,
Sevgilim,
Seni bir akşam - üstü düşündürebilirim.

ÖLMEYEN

Sana geliyorum, sana,
Beni anla, içimdeki şeytan.
Yalnız sensin doğru söyleyen.
Gerekince kaçan, gerekince gelen.

Denizin yüzünde geceleyin,
Karanlıkları işleyen renkleri görmek senden.
Senden, bazı kelimelerin farkedilmemiş güzelliğini anlamak,
Unutulmuş yaşamaya başlayıvermek birden.

Sana geliyorum, doğru sana,
Susmamak için.
Çünkü sensin dinleyince dinleyen,
Bakınca bakan, görünce gören.

Sevmesini iyi bilirim, düşünmeyi öğrendim.
Duydum nedir can vermeden ölmek.
Artık bütün kapıları açıp kapayabilirim.
Sen anlarsın bunlar ne demek.

Sana geliyorum, yalnız sana,
Yalansız, gizlisiz.
Olduğu gibi anlatacağım ne varsa,
Bil, bilsinler, biliniz.

Sen,
Vurunca vuran, gülünce gülensin.
Sesin, yüzün, ellerin yüzde-yüz senin.
Sen ölmeyensin.

SAÇLARI

Bilmeyorum ne vardı saçlarında..
Rüzgâr mı delice eserdi,
Gözlerim mi öyle görürdü yoksa..
Saçlarının her haali hoşuma giderdi.

SISYPHE

Seni öylesine düşündüm ki,
Öylesine, yaşama'dan önce.
Senden başka bir şey yok sanki..
Ama nasıl da varsın derim sana,
Düşüncelerimce.

Seni öylesine, buldum ki,
Öylesine, kendimden fazla.
Yalnız sensin gölgesiz,
Ayrılmamacasına, yanımda..
Akların arasında karan,
Karaların ortasında akınla.

Öylesine istedim ki seni,
Senden önce..
Öylesine, her şeyin içinde,
Öylesine dışında,
Gün, gece.

Seni öylesine yaşadım ki,
İnan..
Artık nereye baktığım belli değil,
Ne yaptığım belli değil,
Vardığım sonrasızlıktan.

2 = 1

Kim o, deme boşuna..
Benim, ben.
Öyle bir ben ki gelen kapına;
Başdan - başa sen.

SANKİ

Bu bakış seni görmek içindir.
Senden başka bir şey var mı..
Denizlere bakıyorum, denizlere..
Denizler bu kadar mı..

Bakıyorum başka şeyler göreyim diye..
Tabiat ezilip büzülüyor karşımda.
Manzaraların ömrü birer saniye.
Bulutlar ayağımın dibinde, sen başımda.

Yıldızlara bakıyorum, yıldızlara..
Bir sen varsın benimle bakan.
Ne oldu deyorum, öteki insanlara..
Hani sözleri vardı, hayatı aydınlatan.

ALFA

Senin saçların niçin kumral,
Niçin siyah, niçin beyaz..
Ellerin niçin konuşur,
Niçin konuşmaz..

Niçin güler gözlerin,
Baktıkça..
Niçin gülmez,
Yakınlaştıkça, uzaklaştıkça.

Niçin bir şey beklemeyorsun,
Yarınlardan..
Niçin ağlayorsun, neden ağlamayorsun,
Yaşanmışlardan.

Bilme, niçin biliyorsun..
Seni saran aşkların farkındasın, şiirlerle.
Unutmak isteyorsun, unutamayorsun,
Aynı kelimelerle.

Senin saçların niçin öyle..
Siyah, beyaz, kısa, uzun..
Öldürmekten daha ağır bir - şey..
Niçin anlayorsun.

TENTATION

Bana yaşadığın şehrin kapılarını aç..
Sana deyeceklerim söylemekle bitmez.
Yıllardır yaşamamdan çaldığım zamanlar
Adına düğümlendi.

Bana yaşadığın şehrin kapılarını aç..
Başka şehirleri özleyelim orada seninle.
Bu evler, bu sokaklar, bu meydanlar
İkimize yetmez.

ULTRA

Bir kelimeye
Bin anlam yüklediğim zaman
Sana sesleneceğim.

İSTEYORUM

Rüzgâr mı dedim..
İsterim ki saçların dağılsın.
Gece mi dedim..
Hemen düşüncelere dalmalısın.

Aşk der demez
Kalbin hızlı çarpmalı.
Sabah, dememe kalmadan
Uyanmalısın.

II
Sen SEN Sen

INCOGNITO

Seni görünce
Aynı anda geçer aklımızdan
Aynı düşünce..
Bir duvar gibi aramızdan.

AŞK ŞARKISI

Ellerini ver, öpeceğim.
Binlerce el içindeyim,
Şu beyaz çizgilerden gideceğim.
Ellerini ver, ver ellerini..
Seni öldüreceğim.

Gözlerinden gireceğim,
İçinde yer edeceğim.
Sana oradan sesleneceğim;
Ellerini ver, ver ellerini..
Seni öldüreceğim.

DUVARA ASTIĞIM

Ölünceye kadar seni bekleyecekmiş,
Sersem.
Ben seni beklerken ölmem ki..
Beklersem.

DÜŞMAN

Ben düşmanım,
Etten, kemikden, kandan.
Gözlerimi çevirmişim yüzüne..
Bakıyorum
Utanmadan.

Ben düşmanım,
Ölmeni değil,
Gülmeni gözleyen,
İyi şeyler söyleyen,
Özleyen.

Geceler geliyor bir bir..
Parlayor yıldızın.
Onda beyazın, sarın, kırmızın.
Biliyorum,
Yıldızların en parlağı senin.

Ben düşmanım,
Sevgiden, aşkdan, arzudan.
Elleri taş devrinden kalmış,
Dimdik duran,
Gözlerine bakan bir düşman.

KIVILCIM

Ama ben en çok şeyi
En kısa zamanda sana söyledim..
Yalnız sana.

SENSİZ

Sensiz de denizi seyredebiliyorum.
Hem dalgaların dili seninkinden açık.
Ne kadar hatırlatsan kendini boş.
Sensiz de seni sevebiliyorum.

Hep boş konuşurduk hatırlar mısın, bula bula,
Karşılaştığımız zamanlarda.
Sen, sevgiden şımaran çocuk,
Ben şaşıran budala.

SAYGI

Sana güzel deyorlar;
Sakın olma.

SENİ SEYREDERDİM

Saçların uçuşurdu rüzgârdan.
Yanından seni seyrederdim.
Güneş yakardı, deniz yanardı..
Sen konuşurdun, dinlerdim.

Gülerdin..
Susardın, düşünürdün.
Benimle el - ele yürürdün..
Yol biterdi.

Görmezdim seni..
Zaman yıl yıl geçerdi.
Uzaktan, çok uzaklardan
Seni seyrederdim.

KONAK

Sen gelirken ağlamıştın,
Orası için.
Bil, gidersen de ağlayacaksın,
Burası için..

BEN DEĞİLDİM

Bir akşam - üstü pencerenden bakıyordun
Ağır ağır, yollara inen karanlığa.
Bana benzeyen biri geçti evinin önünden.
Kalbin başladı hızlı hızlı çarpmaya..
O geçen ben değildim.

Bir gece, yatağında uyuyordun..
Uyanıverdin birden, sessiz dünyaya.
Bir rüyanın parçasıydı gözlerini açan,
Ve karanlıklar içindeydi odan..
Seni gören ben değildim.

Ben çok uzaktaydım o zaman,
Gözlerin kavuştu ağlamaya, sebebsiz ağlamaya.
Artık beni düşünmeye başladığından
Bıraktın kendini aşk içinde yaşamaya..
Bunu bilen ben değildim.

Bir kitap okuyordun, dalgın..
İçinde insanlar seviyor, ya da ölüyorlardı.
Genç bir adamı öldürdüler romanda.
Korktun, bütün yininle ağlamaya başladın..
O ölen ben değildim.

III
Sen Sen SEN

360 DERECE

Dünyanın nüfusu ikiye bölünüyor,
Yarısı sen oluyorsun, yarısı ben..
Sonra ikimiz bir bütün oluyoruz,
Kimseye sezdirmeden.

YÖN

Sen bana bakma,
Ben senin baktığın yönde olurum.

ANLAM

Sen bana
Sen desen de, demesen de olur.
Ama ben sana sen deyeceğim.
Düşün dur.

KALAN

Bir şey kaldı gecelerden birinde
Senden.
Öncesinde bilinmemiş bir şey,
Silinmez bir ses gibi giden..
Kelimelerden büyük, kelimelerin içinde,
Bir şey kaldı senden
Yaşamalar'ın arasında kaçamaklı.

Veriliş rengi başka, alınış rengi başka..
Söylemeye vakit kalmadan
Dudakların altına bırakılmış bir şey.
Karanlıkların tam ortasında bir kırmızı nokta..
Gözlerce pırıl pırıl, ellerce saklı.

Bir şey kaldı, bir denizin kıyısında senden,
Bakışlarla yüklü, söylemelerle sessiz..
Seninle dolu, seninle sensiz bir şey..
Arandıkça bulunmamış yıllar yılı,
Bulundukça aramaklı.

PERSPECTIF

Senin içine girdiğim zaman
Dışımda kalıyorsun.
Senin dışından sana bakınca
İçime sığmayorsun.

IXION

Gelmem dediğime bakma.
Eğer geliyorsam,
Eğer gideceksem..
Bırakma.

İKEN

Gelmen bir iyiliktir deyecektim..
Kapıyı hep başkaları açtı.

VIXIT

Gittim, vardı.
Geldim, yok.
Yıllar geçiyor
Bir türlü soramayorum.

MYTHE

Artık beni kimse yalnız bırakamaz.

Bir Kapı Önünde

ÖNGÖRÜ

Yazıklar olsun hepimize.
Bana da alışacaksınız.
Bana bile.

Alış - verişlerimiz gömülecek
Alışkanlıklarımızın içine.
Sevgilerimiz yenilenmeyecek,
Azalacak kavgalarımız.

Sonunda ben,
Kupkuru bir ölçü.
Ben bile.

BİRİKİK İNSANIN ŞARKISI

Yapışa yapışa görüyorum.
Evler sürtüne sürtüne geçiyor yanlarımdan.
Duvarlar derilerimi kanatıyor.
Kümelenip sırtıma biniyor bulutlar.
Ben dimdik duruyorum, yürümekli.
Yol ayaklarımın altından kayıp geri gidiyor.

Bütün taşlar, topraklar, ağaçlar doluyor sonsuz gözlerime.
Hepsinde sayısız gözlerimden biri kalıyor.
Dönüp
Bütün bunları ben yaptım diyorum, inanıyorlar da..
Durup,
Şu kendimi bu gördüğümüz gibi ben yaptım,
Diyorum.
İnanmayorlar.

Gözümden düşüyoruz.

SİZLİSİZ YA DA SİZSİZLİ

Masanız bir iskemle daha kaldırmaz.
Ben başınıza girmeyeceğim.
İçindeli sizler kaybolacak, nasıl, göreceğim.
Dışınızın içindeki ben nasıl bakacak.

Söyleyenler aramızdan geçecek,
Soranlar aramızda duracak.
Varınca, siz onu - bunu bileceksiniz,
Ben sizi bileceğim.

BAKI

Kendi bahçesinde dal olamayanın biri
Girmiş bahçeme ağaçlık taslayor.

KOLAY

Farkında mısın,
Değilsin kendi bahçende.
Kendinden değil,
Kendini bu kendin sanışın.

ZORU

Bir gün,
Herkes kendi bahçesine, derlerse..
Hazır mısınız.

Ç

Ben uyurken
Duvarıma tırmandın
Güllerimi yoldun.

Ve bütün şikâyetin
Sen uyurken
Bahçene girenlerden.

Mİ

Beni isteyorsun,
Bahçeni sulayayım diye.

Sonra o tomurcuklar biraz ben..
Sonra o çiçekler biraz ben..
Sonra o yemişler biraz ben..

Ve bir öğle sıcağında
Yapraklarımın gölgesinde
Avaz - avaz sen.

BENMİŞİM

Bana yakın geldin dedi,
Sevdi.

Bana yakın geldin dedi,
Vurdu.

Adlarını sordum
İnsan dediler.

YALINSIZA

Sen birisin,
Önünde sayından bir duvar,
Ardında sayınlar.

Sen arada var gibisin,
Kendinsiz.
Bu kadar.

YALNIZIN SERENADI

Hem siz evler yapın ben göreyim,
Hem geçerken bakayım önlerinden,
Hem sizi bilmesinler isteyorsunuz,
Beni özlediğinizi, pencerenizden.

Sizler, en az iki.
Ama gene de beni çekiyorsunuz,
Beni, en çok bir olan.

Göz caddemde geziniyorsunuz.
Ben iki olamam ki..
Sizleri doyurmadan.

BİLİ

Kime sorsan,
Evinde bir oda eksik.

YANILGI

Kendimizden bir adadayız,
Dört - yanımız başkalarından.
Aynı önemli kapıdan giriyoruz,
O eski, o beyaz kapıdan.

İlkin yıllar üstünde
Bizi ayıran bir dünya vardı, adımıza kurulu.
Burada yıldaşlığımız soyunup - giyiniyor,
Bilinik kılıyor birbirimizi.
Bir hastalık bulaşıyor anlamlarımıza,
Büyümsemeye vardırıyor yinlerimizi.

Ben sınırlanıyorum göz - göre - göre,
Kardeşleşmemiz ayrıklaşıyor,
Kopuyor kan.
Sen konuşmadan duruyorsun senlerce karşımda.
Kalımsız bir anıtsın gençlikten, kitapsızlıktan.

Başkalarından bir adadayız,
Dört - yanımız biz - gibi insandan.
Aynı önemsiz kapıdan çıkıyoruz,
O eski, o kırmızı kapıdan.

GİDENEK

Biz istemeden vermeyorsunuz,
Temiz alışlarımızı bozarcasına.

Siz verince biz almayoruz,
Temiz verişlerinizi bozarcasına.

Sonra ölçüler arayoruz,
Ölçüler, insancasına.

TOZ

Bir oda içinde
Dünyayı süpürdü.
Benim yüzümden.

Yokoldum sandı silince.
Ben her süpürgede gittim,
Aldattım, gelince.

Onunla baş - başayız şimdi,
Odasında.
Kadın, yorgun, ölük.

Benim üzerime düşme, dedim,
Acımak elimde değil.
Gizli, açık söyledim.

Onunla baş - başayız şimdi,
Yatağında,
Az önce öldü.

YALAN

İlkin yalan söylemesini öğrendim.
Sonra yalan söylemesini öğrendim.
Dışımda ne oluyorsa, içimde ne varsa
Söylemesini öğrendim.

AYNANIN ÜSTÜNDE AYAKTA DURMAK SOKAĞI

Bunca yıl sırtımda bunca insan taşıdım.
Üstümü yaşamak bildiler, altımı ölüm.
Oysa ben, aldatan çizgimin kesinliğinde
Çoğunun üstümde öldüğünü gördüm.

ÖMERİ İKİYE BÖLEN

Susuz - Köy yanıyordu.
Yangına körükle geleni öldürdü.
Aldı baltayı eline
Gitti yangını söndürdü.

KOLSUZUN

Düşlerimde ne bıçaklar fırlattım..
Hepsi saplandı.

BAŞKA FREKANS

Vurdun, acısı daha geçmedi,
Biliyorum, geçecek.
Ama öyle ağır konuştun ki ardından.
O, gittikçe gerçek.

UYANIŞ

Elmalar dalda sallanıyordu.
Bıçaklar duymaz mı.
Gidip kestiler.
Kimse konuşamadı.

BOMBOŞ BİR ŞEYİ KENDİSİYLE DOLDURMAK

Herkesin gözleri güzel,
Ama benimkiler anlamlı, derin.
Bakmam bakmam, baktığımda
İçini boşaltırım tilciklerin.

Şu düşünen yakışıklı adam, karşımda,
Ellerime, ayaklarıma bakıyor, gözlerimden.
Besbelli düşünceler biriktiriyor benim için.
Oysa ben anlamam ki düşüncelerden.

Herkesin etleri güzel,
Ama benimkiler çağırmalı, derin.
Hiç günüm olmadı bir konu boyunca
Salına salına yürümek için.

Var benim yatağımdır.
Orada uyudum - uyandım, serpildim.
Kendimden son adama kadar
Benim albeni'li gösterim.

KATMERİN ÖVÜNÜSÜ YALIN-KAT'IN GÜVENİSİ

Ben senin düşündüğünün adıyım.
Özüyüm, kendisiyim, ana diliyim.

Bütün ikincilikleri sana kalmış görmek..
Seni ikincinin ta kendisi bulmak..
Yaşamada, sen de varken içinde
Sen ne isen ben onun da bekçisiyim.

Yaşamada sen yaşarken içinde
Senin de deyeceklerini söylemek.
Senin gözlerinin önünde, senden önce
Çatır çatır birinci öldürülmek.

Sana ne sorarlarsa sorsunlar
Diyeceğin, beni gösterip, sen demek.

Yalın çiçek, yeter seni sevdiğim,
Sana gülümsemek.
Sensiz de, seninle de büyümek.
Öksürme, ben türümüzün güzel denmek elçisiyim.

Susunca da şarkım sürer.
Gören seni gösterir, beni söyler.
Biz yan-yana seninleyiz.
Ben senin düşüncelerinin bahçesiyim.

Yalın çiçek önce kim kesilecek..
Sana düşen bana dönüp, sen, demek.

Bütün dediklerin doğru katmer'im.
Evet, bana bütün sorular sen.
Yalnız bir soru var sana, bir tek..
İzin verirsen.

Seni birinci yapan kim, orada, burada..
Ölünceye kadar yaşadığınca.
Sana düşen, bana dönüp, sen demek..
Ad'ımın kucağında.

ADINA

Gece, denize yanaştım.
O, sulardan geliyordu.
Duydum.
Ne iyi, dedim.

Baktım,
O, bir gemide geçiyordu.
Bağırdım.
Gel'siz, gitme'siz.

Döndüm çakıllara sordum,
Siz kimdensiniz.
Dediler durandan,
Bizi yakın edenden.

Denizi sorguya çektim.
Dedim,
Görüyor musun yaşadığımı..
Yetinemedim.

Tuttum yakaladım kendimi
Getirdim gözlerinize serdim.
Durdum, size soruyorum..
Yaşadığımı görüyor musunuz.

Yaşadığımı
Görüyor
Musunuz.

ESKİMİŞ

Odalardan birinde
Unuttuğum bir şey var.
Ardımdan biri yetiştirip getirse
Ben - sen - o inanmazlar.

Geçiyorum odalardan..
Tekerler, saman aslan,
Uzayan bir çocukluk
El değmeye kalmadan.

Ellerimden, ellerimden korkum..
Bir şey var diyorum kendime,
Bir şey var ki bu ellerde,
İşi - gücü gözlere oyun.

Bir oda, daha geniş,
Boyumun çizgileri duvarda.
Kimbilir öteki odalarda..
Dememe kalmadan bir sesleniş.

İlk çağrı, ilk açtığım kapı.
Bilmiyorum daha kapamasını.
Bazı kucakların sıcaklığında
Öğreniyorum ısınmasını.

İnce seslerle dolu
Bir odaya uzanıyorum.
Bakıyorum
Anlamadığım ne varsa doğru.
Çala çala kalkınıyorum,
Ben, hafif uykuların oğlu.

İki duman ortasında
Bir şey,
Öncesi yarım, ötesi yarım.
Bu düşünmeye başlama odasında,
Bakıyorum,
Biraz - biraz ben varım.

Odalardan birinde
Unuttuğum bir şey var.
Ardımdan biri yetiştirip getirse
Ben - sen - o inanmazlar.

SEVİNÇ

Bana bir mektup geldi,
İçinden ben çıktım.

SANI

Yüz - binler içinde ikimiz ağlayoruz.
Doğrularımız bir, yalanlarımız ayrı.
Korkarım ki ikimiz de anlayoruz,
Başka başka şeyleri aynı.

DAĞIN ARDINA

Bu için - için oluşum..
Ben seni bulunca,
Sen de beni bulasın diyedir.

BAĞLI

Beni öyle bir yalana inandır ki,
Ömrümce sürsün doğruluğu.

GÖZDEKİ

- Mutatis Mutandis -

Bana senin için,
O mu, diye sordular.
O değil, dedim onlara..
Anladılar.

1X2X3X4 , 4X3X2X1

Sen seni sendesin bil ise
Dinle uzaktan, dışından dinle beni..
Sen nerede yoksan, orada varsın.

Ben seni bendesin bileyim ise
Dinle yakından, içinden dinle beni..
Sen benim kadarsın.

Kim kimi kimde bilirse bilsin.
Ben seni bilmediğin bir yerde bekleyeceğim..
Sencileyin, bencileyin geleceksin.

Kim kimi nerede bilirse bilsin
Söyleyeceğim..
Gidercene, gelircene içindesin.

YARIM

Seni görebilmek için
O geriye döndüğüm zamanlar,
İkimiz de ölüyoruz,
Yaşarken.

NOKTA

Bana yalanlar söylese yetinecektim.
Ama yalan söyledi.

UZUNCUK

Gitme, dur, konuşalım.
Yataklara tek kelime kalmasın.

1 = 2

Ben tuttum seni,
Yazdım sevgiledim,
Çizdim sevgiledim.

Sen sevgilenince
Seni tam kalbinden vurdum.
Seni kestim, seni yedim.

LAVİNİA

Sana gitme demeyeceğim.
Üşüyorsun ceketimi al.
Günün en güzel saatleri bunlar.
Yanımda kal.

Sana gitme demeyeceğim.
Gene de sen bilirsin.
Yalanlar isteyorsan yalanlar söyleyeyim,
İncinirsin.

Sana gitme demeyeceğim,
Ama gitme, Lavinia.
Adını gizleyeceğim
Sen de bilme, Lavinia.

MYTHE

Gördüğümü görecekler diye ödüm geriliyor.

Yumuşaklıklar Değil

CAN

Bir türkü söylediler, duydunuz mu..
Bir kuşu vurdular, gördünüz mü..
Böyle neden susuyorsunuz böyle..
Güzelliğiniz çoğalıyor, öldünüz mü.

MÜZİK

Burada ben varım, orada o var.
Buraya oradan gelen bu şarkılar,
Atar beni oraya, onu buraya kadar.

Ben orada olurum, o buraya gelince.
Buluşamayacağız bu müzik bitmedikçe.

SUSU

Yazmasam değil,
Yazıp üstünü çizsem...
Ne olur..
Ya bir şey, ya bir şey değil..
Biri gelir, altındaki yazıyı,
Biri, üstündeki çizgiyi okur.

Hep yanlış yapıyorlar.
Ama doğrular da değişiyor.
Neden..
Önemsiz önemliyi eskitiyor.
Gözümle görüyorum eskidiğimi..
Eskidiğimden.

Kırıp yapıştırsam...
Dursa yerinde eskisi gibi.
Niçin..
Durmaz yerinde eskisi gibi;
İçi başka der, dışı başka..
Ben bildiğim için.

İLK

Biri ben demiş olmalıdır eskiden
Çıkıp bir başkasının karşısına.
O başkası koşup başkaları çarşısına,
Öğretmiştir geçenlere birer ben.

SIZLIK

Bu erimiş-duvarlar'ın ötesi üstünde
Eski bir kalmak-masalı, küçük.
Nasıl, kime ne denir buradan.
Unutmak korkusu, anmaktır, büyük..
Oralardan kal duyulur o yüzünde.
Erimiş duvarların bu-ötesi üstünde.

Nasıl, kime ne denir, gel, buradan..
Anmak, hatırlamaktan soğuktur..
Erimiş bu-duvarlar'ın ötesi üstünde
Duran-şimdi, büyümüş bir çocuktur,
Daha da olmak için, şimdi susan..
Buralardan gel duyulur o yüzünde.

Yalnızlık değilmiş, duvarlar varken.
Ona bir uzanış dense olurmuş.
Onların ardı şimdi, en-yakın gelen.
Demek çocuk kendini duvarlarken
Çıkıp kendinin önünde durmuş..
Duvarlar kendilerine-duvar'ken.

Artık duvarlar erimiştir.
Bütün bahçeler gel'siz kapalı.
Çocuk bu ara büyümüştür.
Anlamalar ona açık kalmıştır.
O şimdi, gitmek-nedir biliyor.
Asıl-şimdi duvarlar olmalı.

ISI

Şu masaya kendini sevdiremedin gitti.
Masa sonunda çıktı gitti.
Söyle ne yaptın o masa için, söyle ne yaptın..
Üstünde bir uyuman yetecekdi.

ÜÇÜN

Bir kelimenin yanına bir kelime gelince,
Bir sesin yanına bir ses gelince,
Bir insanın yanına bir insan gelince..
Büyürler, büyürler, büyürler ölümden önce.

ENİ

Çürük deyorum, çürük değil deyorlar.
Uzak deyorum, uzak değil deyorlar.
Elimle bir-bir gösteriyorum..
Evet bakıyorlar, hayır deyorlar.

SÖYLE

Köpek gibi, kanlar içinde
Dönüp susabilir misin,
Kavgadan, aşkdan, umuddan.

Hayvanların en güc'lüsü insan.
Çünkü korkmasını da bilir,
Kavgadan, aşkdan, umuddan.

Sen bilir misin, bilir misin sen
Korkmasını, korkuyu, korktuğunu,
Söyleyebilir misin korkmadan.

Kavgadan, aşkdan, umuddan
Dönüp susabilir misin sen..
Sen, hayvanların en güc'lüsü insan!

DÜŞÜNMEK

Önce deniz, baktım denizdi bana önce.
Baktım sonra bana her şey denizdi.
Büyüdüm bütün uzayları kapladım.
Ben kaldım, yıllar, denizler geçti.

Üçe böldüm, beşe böldüm anladım.
- Onu bu gözler içti, -
Bilindi bütün anlaşılmazlar.
Bir gerçek bugün o yalanlarım.

Artık bana o denizleri sormazlar.
Bundan böyle ben kendimi sorumlarım.
Yanıldım desem hoşlamazlar.
Ya yokum, ya da varım.

Şimdi ancak ayakta, olgulanmışım.
Bir düzey deniz görüyorum, bir yatay deniz,
Bir dikey deniz görüyorum, uyanmışım:
Ben birçok insan, karşımda bir tek deniz.

SADAA

Bugüne en uzak gün, dün.

HEP

Tam başlarken bitti bilip gittiler.
Dostlukları, umudları silip gittiler.
Bana bakıp, şimdi başka yerlerde
Başka şeyler vardır deyip gittiler.

YOĞUN

Evler, ampûller, bardaklar olacağım.
Ben yaşayacağım neysem öyle kalarak.
Sen boyuna yanımda ağlayıp güleceksin..
Demek ben bakacağım.

Biliyorum, ben bu şişeleri bırakacağım..
Kırılmasın, tozlanmasın dediğim.
Biliyorum, hepsini kıracaklar, hepsini, hepinizi.
Bu raflar, bu kitaplar, bu kutular, sildiğim.

Sizler, şu siz, şu sen, şu o, şu kim..
Uyurken, uyanmışken, şu giden, şu gelen.
Unuttuğum, benzettiğim, bildiğim..
İnsanlar; o siz, bu sen, şu ben.

Kıranları da kıracaklar, ezecekler, bugün, yarın.
Tozlarını silmeyecek bir el, bir bez.
Olanca kapısını açık tutanların
Dışına bile hırsız girmez.

Bir fazla almak bir fazla olmak değil.
Kimler var, vermekle tam kalmışlar.
Üsdenlik dışından parlamak değil..
Yerlerden çok kaçmak toplamışlar.

Ne iyi kırık bir şişe olmak,
Yıkık bir ev, çatlak bir bardak.
Gene de bir şişe, bir ev, bir bardak.
Giderken de biraz daha kendi kalarak.

Evler, ampûller, bardaklar olacağım,
Oluşmak için neysem öyle kalarak.
Sen boyuna yanımda değişeceksin,
Boyuna öleceksin, ben bakacağım.

NASIL

Kim nereden biliyor?
Kimse bir yerden bilmeyor.
Kimse kimseden bilmeyor.
Kimse bir şey anlatmadı ki.

Herkes kendinden biliyor.
Kimse bir şey anlatmadı ki.
Ben bunları ondan biliyorumsa.
O bunları benden bilmeyor.

Bana kimse durup anlatmadı.
Ben, durun anlatayım dedim.
Anlattımsa alışılmamış.
Kimse bir şey anlamadı.

Bu gece, gecelerden biridir.
Ben, gece gündüz bekledim.
Kimse bunu demedi:
Ben, gece gündüz bekledim.

DEĞİL

Aralarından geçiyorum,
Hiç kimse el-ele değil.
Herkes kendine dönmüş deyorum.
Bir kaçının içine bakıyorum..
Hiç kimse kendisiyle barışık değil.

Herkese kendini anlatıyorum,
Kime kendini anlatsam şaşırıyor.
Kendimi kime anlatacağım şaşırıyorum.
Hiç kimse ilkin kendisine alışık değil.

BİR TÜY

Ölsen, ilkin, yazık-oldu deyecekler.
Sonra durup, neden öldü deyecekler.
Dostlar ergeç unutacak bir gün ama..
Uzun zaman seni anar sevmeyenler.

OYUN

Öğrenemedim gitti,
Öğrenemedim gidecek.
Acaba oyunlar mı yalan,
Oyunlar mı gerçek.

Demin bir şeyler vardı,
Hiç belli olmadan bitti.
Buralarda biri oynardı,
Belli etmeden gitti.

Bana öyle geliyor,
Bütün oyunlar gerçek.
Yalnız şimdi bırakıp giden değil,
Bir başkası gelecek.

AAAAAA

Senin birinci mutluluğun güzellik.
Senin ikinci mutluluğun güzellik.
Senin üçüncü mutluluğun güzellik.
Senin dördüncü mutluluğunu özledik.

Yeter gözlere verdiğin anlamsız sergi.
Ölümün kapısına yöneldik.

DÖNÜŞ

O senin ardından gitti,
Umudun payını beklemeden.
Gitti, bütün seni yitirdi.
Sen de bittin, dönerken.

BUR

Her yıl bir yerde bir kadın böyle güler.
Ben tasalarımı alırım,
Tasalarda yerimi.
Bir çağrıya ısıtırım kendimi.

Her yıl bir yerde bir kadın böyle güler.
Sezer benim dinlediğimi.
O sonra susar,
Ben düşünürüm, o biter.

GÖRÜ

Ne iyi olurdu, herkesin,
... Ben yalan söyleyebilirim,
Ama sana değil...
Bir, sen'i olsaydı..
Ne iyi.

Şimdi herkesin bir sen'i var.
Yalan söylediği.

YANSI

Gövdesiz bir sevmek parçası,
El olmuş, uzanmış saçlarına.
Ürküyorum, hayır kıskanıyorum.
Bir el,
Kopuk,
Kolsuz,
Dokunan...
Tutunmuş saçlarına.

GEÇ

İki olaydı sözün duranlar
Kimse yitirmeyecekti gölgesini.
Şimdiyse yollara düşmüşler, soruyorlar..
Herkes o deye arayor, ilk kendisini.

ANAHTAR

Konuşmak susmanın kokusudur.
Ya sus-git, ya konuş-gel, ortalarda kalma.
Yalan korkaklığın tortusudur.
Dürüst kaba ol, eğreti saygılı olma.

20

Sevgiler sürdürmeye gelmişim sandım.
İlgiler sürdürmeye gelmişim sandım.
Yalanlı, alçak, kara bir çağ geldi üstüme.
Ezildim, itildim, gelmişim sandım.

KALA

Savaş onu okulun kapısında yakaladı,
Bir adım kala insanları görmeye.
Elinden kalemini aldılar,
İttiler ölmeye, öldürmeye.

Tam düşünürken vurdular.

DUM

Sana söyleyince söyledim sanıyorum.
Söyleyince sana sanıyorum söyledim.
Söyledim sanıyorum söyleyince sana.
Sanıyorum söyledim sana söyleyince.

MYTHE

Geçtiğim karşılarda, bakıyorum karşısındayım.

Nasılsın

Şiirler - Epigramlar

OLUŞ

Bir anlam gelse,
Ne varsa alsa,
Gitse.

Bir anlam gelse,
Ne varsa verse,
Kalsa.

İKİ OLMAYA TÜZÜK

Biri koyu biri açık
Biri büyük biri küçük
Sevgisiz yürüyorlar
Boş bakışları sönük
İki renk iki biçim geçiyor.

Bir değiller gözlerde
Biri denizden biri dağdan
Teraziyi çekiyorlar aşağı
Geliyorlar pazardan
İki anlam geçiyor.

Uykusuz yorgun bitik
Ürkek adımlarıyla dalgın
Kendinden öte - itik
Kendinden - beri yalın
İki özlem geçiyor.

Ağaçlar otlar su taş toprak
Ortada kinleri sevgileri
Ortada aşkları kavgaları ölüleri
Açıkta ama ayıp değil güzellikleri
İki hayvan geçiyor.

Çoğu geç azı erken
İleri büyük yazan çizen
Kimi çağınca kimi çağlarca
Berilerden gelen ötelere giden
İki adam geçiyor.

ELEKTRONİK

Benim bulunduğum noktada durmak zor.
Sanki başka noktalar beni çağırıyor.
Duruyor sayılır mıyım, bir noktada ki..
O durduğum nokta, yerinde durmayor.

ATOM

Ne kadar anlatsa, o kadar yarım.
Kırda bir gelincik, çarşıda bir kayısı.
Kimi orospu deyor, kimisi karım.
Yarısını amcası anlayor, yarısını dayısı.

TEKNİK

En umulmaz kalkış, öleninki.
Yetişilmez doğan bile, yeni'den.
Öndenlik doğada, ilk - gören'inki.
Ama onu yer, ilk - yetişen.

SORU

Bir evin iki kapısından
Biri açık, biri kapalı olsa.
Biri girse, açarak, kapalısından.
Öbürü, açığını kapayıp çıksa..

Ne anlam çıkarırsınız bundan.

DENGE

Birbirine vuruyor, güzel oluyor biri.
Kayanın suyu, bulutun taşı duruyor.

Uçmak rengi, özlem rengi, kan rengi
Bir kanad, bir gagaya vuruyor.

Işık görmemiş bir elde, ıssız bir belde..
Buğ'lu, pus'lu, sis'li, bir güneş soluyor.

Boyuna hazırlanan, en-güzel'de
Beklenmedik bir yalan oluyor.

ÇİZİK

Geleceğim, bekle dedi, gitti..
Ben beklemedim, o da gelmedi.
Ölüm gibi bir şey oldu..
Ama kimse ölmedi.

BOŞ

Ben kendimi
Sensizliğe alıştırıyorum.
Sen de kendini
Bensizliğe alıştır deye.

OYUNDAKİ OLMAYAN

Kimseyi seslemeyorum,
Aldatmayorum kimseyi.
Bir candanlığı varsa renklerimin,
Canımın çıktığı.

Kimseyi avutmayorum,
Eğlemeyorum kimseyi.
Bu yarı - toz'lu tutunmak böyle,
Canımın çıktığı.

ANI'DAN

O zaman her bir şeyin de adı unutmakdı.
Elinin ermediği olu'ları tutmakdı.
Yarısı sende kaldı, tutabildiklerinin.
Tutamadıklarının da adı unutmakdı.

SEMPATİ

Bir yaprak, ağaca takma.
Bir damla, buluta takma.
Bir bulut, maviye takma.
Bir yağmur, havaya takma.

Ben sana bakıyorum,
Bir rüzgâr esiyor.
Sözü uzatıyorum,
Ben, sana takma.

BİR ŞEYİN ADI

Önce, büyük büyük düşündüm.
Sonra, büyük büyük yaşadım.
Ne varsa, onlar aldı.
Şimdi, bana - küçük / bir ölüm kaldı.

SUSMA'NIN BİRİNCİ YÜZÜ

Yaşam'a sarışın girişin, nasıl maviydi.
Değil mi, söyle, öyle değil miydi.
Denizde bir yangın ipi koptu, birden.
O ipi kesen, senin bu ellerin miydi.

AŞKA GEREKLİ ÜÇ ANLATIM

Uzun bir gün varsa, ve de kısa bir gece..
Başladıktan sonra, bitme'den öncedir.
Kısa bir gün varsa, ve de uzun bir gece..
Bittikten sonra, başlama'dan öncedir.

İkisinden ikisi de, deyorsa bence;
Ayrı ayrı iki insan demektir.
Biri deyorken sence, öbürü derse sence..
İki insan ayrı ayrı demektir.

Başladıktan sonra, bitmeden önce,
Uzun günlere karışır kısa bir gece.
Bittikten sonra, başlamadan önce,
Kısa günlere uzanır, uzun bir gece.

DOYUCA

Doğruya bakıyorsun, bir yürek eksik.
Yanlışa bakıyorsun, bir bellek eksik.
Apaçık, dalbaşak hayvanlar kadar/
/Ürkek kadın gecelerinde/bir erkek eksik.

SÜREK

I
« Ölüm allahın emri »,
Trafik olmasaydı.

II
Dün gece yokdu,
Bu gece o olacaktır.

III
Siz kaptanı bilmezsiniz...
Dün gitti.

IV
Ne adlar vardır,
Adamlar, dışında kalır.
Ne adamlar vardır,
Adını tam taşır.

V
Başı çeken saparsa yolundan..
Onu izleyenler daha geri düşer,
Olduklarından.

SAATİNİZ

Bir bakıyorsunuz üç.
Bir bakacaksınız hiç.

BIÇAK

Ben bir bıçakdım,
Hep kestim.
Ama başkalarına,
Hep başkalarına.

ÖFKE

Ben seni var kıldım,
Senin yüzünden.
Seni, ben yok ettim,
Senin yüzünden.

KIMILTI

Bir ışık vardı /
Ben ona bakıyordum.
O ışık sallanıyor sanıyordum.
Oysa hemen anladım.
Ki ben kımıldanıyordum.

GEMİCE

Kaptanların büyük üzüntüsü
Varılan limanlardır.
Bu konuda beni haklı çıkaran
Kaptanlardır.

TOP

Bir şey varsa,
Bir şey vardır.
Bir şey yoksa,
Çok şey vardır.

Çok şey varsa,
Bir şey yoktur.
Çok şey yoksa,
Bir şey vardır.

DAN

Vurma,
Dur.
Yanlış budur.

Durma,
Vur.
Bu yanlıştır.

BÜ-YÜK

Ben öyle eşekim ki diyo'm,
Kendi kendime.
Ne taşıdığımı bilmiyo'm.
Ne başkalarına, ne kendime.

Şimdi bekliyo'm
Kim ne ses çıkaracak.
Ne kada'n başkasına,
O kada'n kendine.

ANDANTE

«Başkalarının ekmeği acı,
başkalarının merdivenlerinden
çıkmak eziyetlidir.»
DANTE

Ben hayvandım, deyelim/
Vurdunuz.
Önce siz yaralandınız, sonra ben yaralandım.
Ben durunca, durdunuz.

Soğukdu, donuyordum.
Yaralarım vardı, sardınız.
Bir denizde boğuluyordum,
Kurtardınız.

Açdım, deyelim/
Bir simid istedim sizden.
Ya ben söylemesini bilmedim,
Ya da siz simidden korktunuz.

AMA

–

Kalır ikinci çalana,
Birincinin bıraktığı çal.

–

Gider ikinci alana,
Birincinin gönderdiği al.

+

Daha da gömül deye,
Saklanır be, gelen kal.

SON SAYI

Soruyorum,
Kim başardı.
Biri başarsaydı,
Herkes şaşardı.

PERGELİN ÇİZEN KOLU

Sen bana merdivende bir yer,
Köşende, çevrende, pencerende
Sence bir basamak,
Bir para, bir akıl,
Bir açı, bir yuvarlak,
Bir yara verme.

Benden aldığını
Bana verme.

GİDİN

Bana bunu sakla der,
Der, iki söz.

Ölüm küçülür,
Anlamakla.

Kızdırır ateşi su,
Taşımakla.

Din bir sözü zorlar,
Saklamakla.

Sanat politikayı ufalar
Olmakla.

BİL

Adının üstüne
Anılar koyma.
Sen mezar değilsin.

Anılar
Adının ardından gelsin.
Sen duvar değilsin.

ÖYKÜSÜ ATIN

Biz,
Atı aldık.
Atı getirdik.
Atı sattık.

YARIŞ

Herkes herkesi seviyor.
Hepsi de başka türlü seviyor.
Herkes herkesi sevmesin, gerek yok.
Adam azaldı, sevgi de elden gidiyor.

«Bana, sen haklısın deyorlar,
Hayır hayır, ben çok haklıyım.*» bilen biliyor.
Bu yarışın dışında kalanlar,
Adamı sevgi, sevgiyi de adam ediyor.

* Friedrich Nietzsche

İKİ TÜM

Öldüresiye, bir-bir saldırıları vardı,
Ama başından beri tüm inanmayorlardı.
Sonunda ölesiye savunanlar kazandı.
Çünkü başından beri tüm inanıyorlardı.

SAPAK

Çok kişi bir başka türlü
Kendine yalan.
Çok kişi bir başka yalan,
Kendi türünde.

Kiminin kültürü yoksun
Ahlâkdan..
Kimi de ahlâkdan yoksun,
Kültüründe.

AŞI

Kocaman bir ağaç,
- Bugüne kadar -
Ne bir yemiş, ne bir çiçek.

Ama, yakında, az var,
Bu ağaç yeşerecek.
- Benden sonra, bana kadar. -

DALINI UNUTMA

Ben bu kapıyı araladımsa,
Odayı anlatmak içindi.
Bir sürü özlem girdi oysa.
Erken koparılmış üzümler gibi.
Araladımsa..

Ben bu kapıyı açtımsa,
Aralamayı anlamak içindi.
O kapıdan şimdi çıkan,
Gecikmiş bir sürü arayan,
Açtımsa!

Nasıldı oda desem şimdi,
Ne vardı orada?
Giren neydi, çıkan kimdi,
Ne yoktu ardında?
Olmayan kimdi?

«ESKİ ASKERLER HİÇBİR ZAMAN ÖLMEZ» DEYEN ESKİ ASKERİN ANISINA

Askerin ilk yarası
İkinci yarasıdır.
Askerin birinci yarası
Olurolmazki yarasıdır.

Bütün konuların yarısı,
Kendi içinde, kendi dışında,
Bir insanın asker olması,
Asker yapılmasıdır.

GENELGE

Utandım başkasının yerine,
Bir başka kişi için.

Bu, iletilsin yerine,
Bir başka kişi için.

ARDAKALAN

Bana bir dinletim verin,
Biraz da zaman.

Ben bir deyim çıkarayım,
Bir duyuru sesi ondan.

Siz bir solukta onu dinleyin.
Sizin olsun ardakalan zaman.

TEL

Doluyum.
Bir boşluk'a karşı.
Gel derim.

FIRTINA

Ne derseniz deyin,
Heykellerin saçı yoktur.

HEYKELLER GALERİSİ

I
Sonra beni oradan aldılar,
Kitaplara saldılar.

II
Beni önce alanlara koydular,
Sonra da gözlerimi oydular.

III
Ben de,
Öldüm, kaldım.

IV
Bana da bomba atan
Korkuyor olmalı anlamımdan.

V
Sen durdun, seni gördüler,
Ben durdum, sizleri gördüm.

VI
Sen kaldın, gide gide,
Ben gittim kala-kala.

MİTLERİN

I
Yanlış, sen doğrunun korkususun.

II
Benim istemek istediğim sendin.

III
Bundan böyle, daha var yok.

IV
Olmayacak dediğin oluyor.

V
Bir gün, hiç bir şey olmayacak olacak.

VI
Duracak, dur'dan anlamayor.

VII
Yeni anlamlar önce yalnız, yeni sesler sonra yalnız.

Çiçekleri Yemeyin

Her insanın bir öyküsü vardır,
ama her insanın bir şiiri yoktur.

Yoldan geçiyordu, durdu..
Bir bahçe vardı.. Donuk adımlarla,
adım-adım bahçenin duvarına yöneldi..
Donuk gözlerle çiçeklere baktı, baktı..
Çiçekler sıcaktı.. Donmuş bir sesle
bahçıvana sustu:

- Bu çiçekler kesilecek mi?
Bu çiçekler gidecek mi?

Bahçıvan dizlerine bahçeyi
çöktü.. Yüzüne çiçekleri döndü..
Bir ışık yanmayordu, yandı, söndü..
Elleri gözlerine baktı, gözleri ellerine
aktı.. Gözleri ellerini gördü.. Elleri
kördü.. Sönen ışık yandı.. Yanan ışık
söndü.. Dün yağmur yağacaktı, gün
döndü, yarın yağdı, bugün dindi..
Ağlayacaktı.. Kim anlayacaktı.

ŞİİR

Sana bu güzellikler bizden kalsın,
Bugünlerden bir şeyler bizden kalsın..
Senden almak isterler, bizi söyle;
Geleni bize gönder, bizden alsın.

POETİKA

Yaşadım da yoruldum, bir ağır-işçi gibi,
Uyudum da uyandım, binlerce kişi gibi.

Bana düşünmek vardı, payıma onu aldım,
İşledim de işledim bir hüner-işi gibi.

Horlandı, beğenildi; inandım, alınmadım,
Yolun geleceğini çizdim, geçmişi gibi.

Zor dönemler olmadı-değil, olsundu, oldu,
Ne koştum ne de durdum kaçak gidişi gibi.

Bu konuyu burada bırakıyorsam birden,
Olmasın diyedir bir şeyin bitişi gibi.

DELİSİ

Yoğun karanlığa karşı
Darmadağın saçı-başı
Kımıl-kımıl gözü-kaşı
Vurur ışıldanır çarşı
Ki yoğun yanlış içinde

Çizgileri nokta-nokta
Kesip-kesip alıp-satar
Ayırır kuruyu yaşı
Yatar uyur sokaklara
Panayır, pazar-yeri'nde
Bir deli, bir çok, kör, şaşı

Bağırmak düşer mi, ya da
Yetişir mi, uyuyorlar,
Paylaşmışlar sonu başı
Bir adam, başı elinde
Dönüp-durup bakıyorlar
Bir adam, elinde başı.

O

Çalıyor o gözlerinden o uzun saçsız boyacı;
Gül-bombalı, atsız-arabasız, sakalsız boyacı.
Dudaklarında bir ıslık var, yakasında bir çiçek,
Solan renkleri boyamakta o boyasız boyacı.

DİYALOG

Bir gün, bir evde, bir kedi
Vardı.
O gün, bir evde, o kedi
Benden sıcaklığını esirgemedi.

O gün, o evdeki o kedi
Beni bana götürdü getirdi.
Ona şarkılarımı söyledim;
Uyudu, bakıyordum, benimleydi.

Bir ikilem oldu beklenmedik;
Geçmiş günlerin yumaklarını didikledi.
Var mıydı, yok, var gibi,
Kucağımdaydı kedi.

Gözlerindeydi gözlerim,
Gözleri gözlerimdeydi.
Ellerimi tırmalıyordu elleri...
Ürperdim, birden içim titredi.

Bir gün, bir evde, bir kedi
Vardı.
O gün, bir evde, o kedi
Beni taa çocukluğumdan aldı.

O gün, o evdeki, o kedi,
Bak-işte, neler olmuş der gibi,
Getirdi beni gençliğime bıraktı.
Anı bahçelerinde üşümek sıcaktı.

Babamın öldüğünde aylardan Hazirandı.
O elli dördündeydi, ben yedi.
Bir ışık söndüğünde yol yandı.
O kedi bunları nasıl da bildi.

Bir gündü, bir evdi, o kedi
Taş attı bütün kuyularıma.
Durup-dururken dikenli uykularıma
Ninniler söyledi.

Bu bir öykü idi;
Ben mi anlattım, o mu dinledi.
Saklamalı mıydı, ya da söylemeli mi;
Ne o ev vardı, ne o gün, ne de o kedi.

DÜELLO

Her tomurcuk bir çiçeğin uykusuna,
her çiçek bir yemişin kuşkusuna,
her yemiş bir böceğin korkusuna,
uykusuzca, kuşkusuzca, korkusuzca yürür.

GELDİM

Beni çağırmadınız, kalkıp ben kendim geldim.
Uzaklardan size bir haber getirdim geldim.

Bıraktıklarınızdan, unuttuklarınızdan,
Sımsıcak-anılası günler getirdim geldim.

Gömütleri andıran yapılarınızdaki
Yaşantılarınıza evler getirdim geldim.

Tek-tek, ayrık-soluyan bitkiseller yerine
Yüzyüze-dönük-gülen sizler getirdim geldim.

Solarken suladığım, koparken bağladığım,
Ölürken canladığım sözler getirdim geldim.

AŞKIN BALLADI

Andırırsın beni bana, bana beni,
Dediklerinde, duyduklarında,
Yazdıklarımda seni bana, bana seni,
Söylemesem bile, saklamadıklarımda.
Ah hep aklımda, hep aklımda;
Andırırsın seni sana, sana seni,
Gözlerinde, kulaklarında, dudaklarında.

NOKTASIZ

Biri gelir sorarsa
Sana beni sorarsa
Gitti der misin
Gittiğimi söyler misin
Gidiyorum ben sana
Benimle gider misin.

SORULAR

Bir susmayı bakışlarda seslendiren,
Hüzünlü yangınsal aşka döndüren nedir.

Beklemeyi özlemlerle süsleyen,
Yalnızlığın kara-ışığını söndüren nedir.

Duyanı ısıtan, kulağını kestiren, güneşe baktıran,
Korkusuzluk denizlerinde yüzdüren nedir.

Saraylarda çılgın eden, kentlerde tek bırakan,
Direklere astırıp üzdüren nedir.

Ne varsa yeryüzünde, ne yoksa
Onunla paylaştıran, böldüren nedir.

Her şeyi, ama her şeyi olağan dışında,
Örneğin bir gülü yeşil gördüren nedir.

Gözlere ışıltılı anlamlar bağlayan,
Yaşamı ölüme güldüren nedir.

Kalabalıklar, kalabalıklar içinden
Kişiyi yüceye sürdüren nedir.

Parça-parça büyümüş bir çocukluğu
Olgunluk aşamalarında yaşatırca öldüren nedir.

EVRENSEL BALLAD

Bir öykümüz olsa, duyan öyküsü sansa..
Öykümüz böylece dallanıp-budaklansa..
Bir sevi'den, bir övü'den, o bizim öykümüzden
Giderek buluşan eller evreni sarsa..
Öykümüz de büyür büyüklüğümüzden;
Herkes sevi'sinde evreni kucaklarsa.

ŞARKI

Sana ben anlatırdım
Şarkıların dilini,
Sen burada, sen burada olsaydın,
Gelirdi kulağına,
Unuttukça mutluyum,
Mutluyum unuttukça
Derdi bir ses, sıcacık..
Ama ben mutluluğa
İçimden inansaydım.

YER

Bir yerde o varsa,
Onda da bir yer vardır.
Yer nerede ya da ne kadarsa;
O yoksa, yok kadardır.
Ama bir de o varsa,
Yer hem hep kadar, hem her kadardır.

SESİNİZ

Siz gittiniz, gittiniz, gittiniz,
Ben kaldım, kaldım, kaldım,
Sesiniz kaldı, onda kaldım,
Yöneldim yüzünüze baktım,
Yöneldim gözlerinize baktım,
Orada yansıyan bana baktım.
Yalnızlığımı nasıl anlayacaktım.

CONTREPOINT

O kadar bir başka çok şeysin sen..
Bir ölüm var ama, gece-kan'da..
Rengini düşünür-dursun sen,
Okunmaz yazınla, ha vuranda,
Bir anda okunur olursun sen.

MÜZİK

Müzik geceyi geceyi
Geliyor, aç pencereyi,
Sersin odana duyu,
Uğultulu halıyı,
O doğup büyüdüğü
İnansal doğayı.

Yürüsün eleyi eleyi
Seviler, buğu-buğu,
Gönlü, anıyı, belleği,
Oğsun duyguyu.
Ne sıcak anlatır seslenmeyi;
Yumuşacık sen demeyi.

Isıtır yorganı, sözü, perdeyi.
Işıtır en karanlık odayı,
Açar kilidi, açıyı, kapıyı,
Kaynatır donmuş suyu,
Doldurur boş tencereyi,
Çeker sürgüyü,
Çözer bir-bir her düğmeyi.

Ballandırır peyniri, ekmeği,
Unutturur tabancayı, bıçağı,
Süsler masayı,
Ölümsüz kılar çerçeveyi,
Açar sevilere yatağı
Yeğ kılar saklamaya söylemeyi
Fısıldar sevmeyi, sevilmeyi,
Müzik donatır yeri göğü.

Ve kayığına bindi, yanına bir anlam aldı, açıldı.

YAZARLAR

Benim öykümü uyanınca yazarlar,
Nerede kalmıştım, or'dan yazarlar.

SESİN RENGİ

Ne zaman nereye gitmedimse,
Hiç kimseyi de incitmedimse,
Konular birikti kendiliğinden;
Ben ne kadar biriktirmedimse.

UZUN KOŞU

Sana yeni ulaşan şimdi, eski bir bakışdan gelmedir.
Onun gözü senden öncedir, bir yalnız kalışdan gelmedir.
Senin şimdi duyduğun sıcak yaşamını onaran bu ses,
Çok ölümlü savaşlar kadar zorlu bir yarışdan gelmedir.

YAKI

Özleyince anlarımdan çalmaktayım,
Düşlerime çalmaktayım anılarımdan..
Onlardan bir yakınan yok da,
Hırsızlar yakınıyor çaldıklarımdan.

BİRİNCİ ŞİMDİ

Çocuklukta büyüktüm, oyunlara girmedim..
O bahçelerde kaldı oynanmamış oyunlar.
Ben şimdi anlayorum oyunda çocukları;
Ne zaman, nerde, baksam, beni de oynayorlar.

KOCAMAN

Şimdi kocaman denizlerde, kocaman gemilerde
Neden yok küçüklüğümüzdeki büyüklüğümüz;
Çocukluğumuzun bahçelerinde, o evlerde
Kâğıttan gemilerimizi yüzdürdüğümüz.
Bir şeyler mi kalmış çocukluğumuzda,
Çocukluğumuzla çözdüğümüz..

YAŞAM

Sanırım görmediniz;
Şimdi şuradan geçti.
Yazık görmediyseniz,
Böcek gibi güzeldi.

ÖNCE

Ağaçlar çizerdim, yeşillenirdi;
Çizdiğim ağaçlara çizdiğim kuşlar gelirdi.

Ormanlar düşünürdüm, uyurdum,
Düşündüğüm ormanlarda kaybolurdum.

Anı kuyularından çekmek bir yudum acı su,
Bir yudum acı su, çekmek anı kuyularından, soğuksu.

Bilmedim bu, ya bir korkunun duygusu,
Bilmedim bu, ya da bir duygunun korkusu.

Kent dayanıyor bahçenin duvarlarına,
Yeni bahçeler çiz, gözlerinin kuşlarına.

Hazır kent dayanmışken bahçene
Kuşlarını gözüne sal, götür ağaçlarına.

Kİ

Yanılmıyorsam, saygılarla yalnızdım..
Saygılar duymasaydım, yanılmazdım..
Yaslanacak anılarım olsaydı,
Söyleye-söyleye, böyle saklamazdım.

BUNCA

Aklımdaki yorgunluk duygumdu,
Hep bilmekti benim sanısızlığım.
Aklım anılarla yorgunluğumdu.
Uykumda bile bu yalnızlığım
Vardı, anlamadıklarını duydumdu.

Ne kadar geçmiş varsa orada oldum.
Aramak, hep alnımda bulduğum,
Hiç usanmadan duyduğum duyu
Ve bütün gelecekler için kurduğum düş,
Yüzyıllar ötesinde uyuduğumdu.

BİLMEK

Tutkuların evinde savaş kırıkları var;
Kül olmuş bir bütün'ün yonga yanıkları var.
Eski özlemlilerin yeni bahçelerinde,
Anı kuyularının suskun çığlıkları var.

ŞİMDİ

Eskiden hep giderken olsam derdim,
Bilmediğim oraları özlerdim.
Nedir dönerken, nedir akşam
Bilmezdim, bilmeden gülerdim.

Başka, hep başka bir yerde olsam.
O gelir beni bulur derdim.
İçinde neler olup olmadığını düşünmeden,
Evlerin, evlerin arasından geçip giderdim.

ORANDA

Yüzümde hüzünden gölgeler varsa,
O hüzün yüzündendir olsa olsa.

Bilmiyorum, bu yaşamın çoğu yaşanmamışsa,
Yaşanmadığı okunur, şimdi, daldımsa.

Özledikçe yalnız durup-susup baktımsa,
Sorulacakken nedeni nasıl sormadımsa.

Geldiğini umudumda umudla umdumsa,
Geleceğini görüyor-biliyordum, anlattımsa.

O geçip-gitti ora'sına, ben görmedim, baktıysa.
Derim ki şimdi, bir daha gelse de, sorsa.

Sözümle, yüzümle, gözümle dedim, duysa.
Bense buramda onu bekledim oysa.

Yüzümde hüzünden gölgeler kaldıysa,
İçimde örülen duvardan düşmüştür, çatladıysa.

O AKŞAM

Ceviz kırıyorlar, bakıyorum;
Kabuğunu kırıyorlar cevizin.
Ceviz çıkıyor..
Sonra oyunlarına dalıyor çocuklar.

Ben de bir ceviz alıyorum
Cevizlerin içinden.
Deniz çıkıyor benim cevizimden,
Açılıyorum.

Gidiyorum o ceviz kabuğunda,
Çocukluğumun oyunsuz bahçelerinden.
Bir akşam o çocuk oyununda
Alnıma yazılan o hüzün denizinden.

NASIL

Havalarda yakalar da tilcikleri ben,
Atarım gene havalara, havalara atarım,
Ve tutarım da onları tam düşerlerken,
Nasıl atarım, nasıl tutarım anlamam,
Anlamlarına basıp kendimi de atarım,
Seni düşünüyorumsa kendimi tutamam..
Nasıl uçmam, nasıl düşmem anlamam.

ŞAKACI

Güler, gülümser bir şakacı,
Güldürür, düşündürür,
Arada-bir durur, gözleri dalar,
Neler söyler, neler susar..
Yoksa, çok acı bir şakayı
Şakadan da olsa,
Çok yalın bir karanlığa mı saklar..
Oynadığı oyunsa,
Yaşamda oynadığı
Oyununu mu yaşar..
Oyunda yaşadığı,
Yaşamını mı oynar..
Yaşarcasına, oynarcasına.
Öyküler anlatır olmuşcasına,
Sonunu mutlu bağlar,
Gider evinde ağlar.

ÖZDÜŞÜM

Ah ben hep duyguyla akıl
Kapılarını bunca yıl
Zorladım. Bir düş gerçeği
Topladım gerçek düşümde.
Savaştı bu huyla akıl,
Hep kafamda ve gönlümde.

Baktım, bölüşmüş gerçeği,
Aklım bir düş-dönüşü'mde.
Duyguyla anlaşmış akıl..
Aşk motoru olmuş düş'ün,
Ve düş de aklın eşeği.
Vardığım her öpüşüm'de
Aklım ısırdı her şeyi.

Motor çıkmaza dayandı,
Eşek renklere boyandı.
Baktım, o uslanmaz aklım,
Elinde duyu çiçeği,
Bir yorgun, renkli eşeği
Koklayarak okşayandı.

ESKİ ÖYKÜ

Umud bir öykü adı, başında önde gider,
Bir ayrım olur sonra, yarısı dünde gider.

Bölüşür yaşanmışlar yaşanmakta olanı,
Anılarla umular barışık yönde gider.

Bir gün, bir an, bir yerde bir dönemeç belirir,
Dengesini yitirir gecelerle gündüzler.

Yalanlara dönüşür korkular için-için,
Sıcaklığını keser duygular, düşünceler.

Tükenen sevilerin alışkanlıklarında,
Gittikçe donuklaşan ışıklar yanıp söner.

Karanlığı emzirir yığın-yığın gölgeler,
Can ateşi soluk göz-bebeklerine tüner.

Bir süre kanat çarpar artık yorulmuş bir kuş,
İnişinin kararan havalarından düşer.

YUMU

Ortalığa çıkarsam,
Bütün kentte duyulur,
Biri alır diyordum.

Açsam ardına kadar
Bir gönül kapısını,
Biri kalır diyordum.

Bir şey'ler anlatmaya,
Ya da bir şey sormaya
Biri varır diyordum.

Görürler yazdığımı,
Dururlar geçerlerken;
Biri döner diyordum.

Anlatırlar evlerde,
Dinlerler akşamları;
Biri sezer diyordum.

Beklem'li günler geçti,
İçimden kimler geçti;
Biri bilir diyordum.

Kapılar örtük kaldı,
Sofralar örtük kaldı,
Biri gelir diyordum.

Yazı oldu bir kitap,
O kitaba bir cevap
Biri verir diyordum.

DURAK

Kent küçük bir hışımda büyüyor.
Büyüyor, büyüyor uğultusu başımda,
Otoların, motorların uğultusu.
Tekerlekler dönüyor, dönüyor, dönüyor,
Işıklar bir yanıyor, bir sönüyor;
Kırmızı, yeşil, mavi, kırmızı, yeşil.
Başım dönüyor, dönüyor, dönüyor;
Kırmızı, yeşil, mavi, kırmızı, yeşil.
Onu düşünüyorum;
Kimseden saklanacak gibi değil.

Bekleyenler var duraklarda,
Sıraya girmek için
Yitirmek yarışını
Bitirmek için.

Kiminin elinde çanta var, kiminde çiçek;
Beyaz, sarı, kırmızı, yeşil.
Bir durakta bekliyorum,
Beni de alıp götürecek,
Beni de alıp götürecek,
Bir yere bırakacak
Umut arabasının
Durmasını,
Beni de almasını.

Üstüm başım toz-toprak,
Gözüm-gönlüm tüm çiçek,
Beyaz, sarı, kırmızı, yeşil.
Onu düşünüyorum;
Kimseden saklanacak gibi değil.

SOLUK

Ben atıma bindiğimde,
Ben pazara indiğimde,
Alıyorum dediğimde,
Bütün pazar alınmıştır.

Ben sazımı aldığımda,
Beste-beste olduğumda,
Meydan-meydan çaldığımda,
Bütün sözler söylenmiştir.

AN

Gülüş bir yanaşımdır bir öbür bir kişiye;
Birden iki kişiyi döndürür bir kişiye..
Anılarından kale yapıp sığınsa bile,
Yetmez yalnız başına bir ömür bir kişiye.

İKİLEM

Sevgi ise, sevişeceğiz seninle..
Kavga ise, dövüşeceğiz seninle..
Ölümü de paylaştığımız yaşamda
Ortaklaşa bölüşeceğiz seninle.

YOL'UN

Biri olsa burada, yanımda ya karşımda;
İstediği bir yerde o birden inse bile,
Ben onu götürürüm duyularla aklımda,
İnince benim yüzüm onda silinse bile.

SUSMANIN İKİNCİ YÜZÜ

Şimdi bütün anmalar bir susmanın içinde..
Şimdi bütün susmalar bir odanın içinde..
Anlatmaya bir sözcük, bir bakış arıyorlar,
Önce sakladıkları, bir adamın içinde.

DENKLEM

Düşünürken kendimden başkasına inanmam.
İnanırsam ben senden başkasına inanmam.
İnanınca düşünür, yönelir sana doğru;
Seninle ikimizden başkasına inanmam.

SANA

Küçük çocuklar yapıp geceleri kendimden,
Seni öpsünler diye gönderiyorum sana.
Bana, kucaklarında seni getiriyorlar;
Ben de sonra o seni getiriyorum sana.

2/1 – 1/2

Giderken bura için, gelince ora için,
Gününde ve gecende kendince ora için
Sakladığın kendini böldün iki yarım'a;
İki kez yaralandın bir yarım yara için.

MÜZİK İÇİN ÖVGÜ

"Bir insan topluluğunun nasıl yönetildiğini
anlamak isterseniz onun müziğine bakın."
KONFÜÇYUS

Yeni sözler demeye geldim yeni seslerle,
Bağırmalarla değil, canımdan nefeslerle..
Sana kalacak ne var dersen, anlamı derim;
Susmalarında bile bulur seni seslerle.

MATEMATİK SEKSÜEL

Bir gün, bir an-bir günün bir anında
Seni sevecek kadar-sana seni anlatsam.

Başımdaysam sonunda-sonundaysam başında,
Yürüyor yenilenen, yorulmayan bir anlam.

Sözcüklerin içinde-sözcüklerin dışında,
Düşünlerinde eksik, yaşamlarında tamam.

Sen de anlamalısın gidiyorken yanında,
Başına vura-vura ben sana anlatamam.

Üşünen gecelerin sıcak karanlığında
İki'den bir'i, bir'den ikiyi çıkaramam.

MASAL

Biri varmış, ünü yaşamış çalmış..
Biri yokmuş, dünü yaşamış kalmış..
Vermek diye bir şey dururken, saklı;
Biri gelmiş, günü yaşamış almış.

GECE

Sözcükler birbirini götürdü,
Kitaplarda aklım kaldı.
Yaşamımda bir düğüm,
Ve gecede sivrisinek,
Kaldım kaldı.

DEĞİRMEN

Bir kez geçer, bir insan bir karşı'ya,
Ondan sonra artık her-şey karşı'dır.
Orada bir dur-yeri olsaydı ya..
Olmaması bir karşı-yarışı'dır.

ÖTE

Benden, onlara benzer olmayı beklemeyin,
Ve onları yineler olmayı beklemeyin.
Herkes yeniliğine varır, kendi kalırsa.
Kimseden bana benzer olmayı beklemeyin.

FAL

Olacaksa olmaz da, olmayacaksa olur,
Kiminin yazısı o, kimininki de budur.

Kimi ardından koşar, yetişir zamanında,
Kiminin önündedir, birdenbire yok olur.

Kimi bir yerdedir der, o gelir oralardan,
Kimi bildiği yerde bildiğini unutur.

Biri oraya gider, o orada bilerek,
Biri hiç anlamadan yoluna çıkar durur.

Kimi aradığını yitirir aradıkça,
Kimi de arayandır, aranan onu bulur.

SÖZÜ

İnanmadığın oran'da,
Sen varsın diye,
Olacağım, orada.

ŞİMDİNİN

Şimdi ben neden mi güler?
Şimdi ben bir başka bana,
Bir başka şimdi'den baktığımdandır.
Şimdi bu müzik neye çalmakta,
Ne var ona böylesine dalmakta?
Uçurumlarla dağlar birbirinden çıkmadır.

Selam verdim, görmedin, ne zaman, şimdi.
O şimdi benimdi, bu senin şimdi.
Şimdilerin kimi güldürür, kimi ağlatır.

Renklerin, seslerin, sözlerin anlamı, ağırlığı,
Kendileriyle ve öbürleriyle duyarlığı, uyarlığı
Bir de uymazlığı, duymazlığı, sağırlığı vardır.
"Bir şûlesi var ki şem-i cân'ın
Fânûsuna sığmaz âsumânın."
Çok şimdiler Şeyh Galib'in malıdır.

Şimdi buradaydı, nerede, oradaydı, görmedin mi?
Ben ora, sen bura, sen ora, ben bura dendikçe,
Şimdi bir şey olsadır, hem bir şey olmasadır.

“Ne meyle ne nây-ü neyle şimdi,
Gönül eğlenmeyor bir şeyle şimdi.”
Şimdisinden Fuzuli uzanmış olmalıdır.

Bir şimdiden bir şimdiye köprü kurarlar
Da balıklar üstünden Yunus deyu geçerler.
Benim çocukluğumdaki yunuslar yuvarlaktır.
“Deryada deryalıklar, suda oynar balıklar,
Ne bu sevdâ olaydı, ne de bu ayrılıklar.”
Çocukluklar çocuklardan azdır.

Ne olacak şimdi, ne olmuşdu, komşuda yangın çıkmışdı,
Sönmüştü, külleri uçuşmuşdu, başıma yağmışdı.
Bu çizgiler, bu aklar, o anı yangınından kalmadır,
Ne olduysa için-için ve neler de olmadıysa,
Hiç bir zaman demedimdi bir hiç için.
O konak asıl şimdi yanmaktadır.

KURAMSAL ORTAM

Ne zaman, ora'sı dense,
Aklıma bura'sı gelir.
O bunu benimce bilse;
Yer nasıl oraya gider,
Orası kiminle gelir.

Boşalır bir zaman yer'den,
Bir yaşam iki yön verir.
İkiye boşalan yerden
Burası oraya gider,
Orası buraya gelir.

KALDIM

Seni düşlerime aldım,
Uykusuz kaldım.
Seni uykularıma aldım,
Düşsüz kaldım.
Başıma aldım, sensiz;
Gönlüme aldım, başsız,
Sensiz, yollarda pulsuz,
Pullarda mektupsuz kaldım.
Sana adlar aradım..
Ardında adsız kaldım.

BOLERO

Birisi biri için,
Bilerek, bilmeyerek,
Her biçimden bir anlam,
Her anlamdan bir biçim
Beklemiştir giderek,
Bekledi, bekleyecek,
Birisi biri için.
O belki de gelecek,
Belki de gelmeyecek.
Birisi biri için
Gelecek, gelmeyecek,
Sürecek için-için,
Ama hiç gitmeyecek,
Hep başlayıp yeniden
Ve de hiç bitmeyecek.

BİR GÜN

Ayakta durmayı ben yazmıştım yıllar önce,
Kesin daha da önce başkaları yazmıştır.
Ayağa kalkmanınsa en, en-büyüğü bence,
Bir çocuğun bir gün ilk ayağa kalkışıdır.

O IŞIK

Ben yoksam, biliyorum, ben sende yokuz..
Sen yoksan, biliyorum, sen bende yokuz..
Ve de gözlerimizde bir o ışık.. ki..
O yoksa, biliyorum, biz bizde yokuz.

KÖZ

Sen bakmasını bildikçe görünür yanmışlığım,
Tartmasını bilirsen, tartılır inanmışlığım.
Sen bilmezsen, bilmedikçe, sen bilmeyeceksen,
Uyandırır uyumuşluğunu uyanmışlığım.

AYRIK EŞİTLİK

Gördüler ayrı-ayrı vardıkları yerde,
Sonsuza-dek sürecek yanlışlıklarını.
Gördüler ayrı-ayrı kaldıkları yerde,
Ayrı-ayrı büyüyen yalnızlıklarını.

BİR-BİR

Seni bende, beni sende arayorlar,
Beni senden, seni benden tanıyorlar,
Bir birim gibiyiz tümünün gözünde,
Yarım'larımızı bütün sanıyorlar.

İLGİ

Ben korkmayorum sana yönelmekten,
Seni yinelemekten, seni yenilemekten,
Bir bağlayan, bir ayıran duyuda,
Senden gelmekten, sana gelmekten.

GELMEK

Duydukların hep dağların ardından bitti;
Daha çok bağırsam, yakından duyulur mu?
Uzaklara, daha uzaklara gitsem, de ki gitti,
Bir arayan-soran, bir anlayan olur mu?

BENDİM

Bombaların yağdığı insandan insanlara,
Canavarlara beni unutturmayan bendim.
Ve seni senden önce, kendinden korkanlara
Sığındıkları yerden vurdurtturmayan bendim.

SİKLON

İnsanlar mutluluğu mu ararlar güzelde,
Mutlulukta ille de güzeli mi ararlar..
Oysa bu olanlar ne, insanların içinde;
Ki orada bulurlar, ki orada boğarlar.

DEĞİL

Senin o durduğun yer, sana göre yer değil,
Duyup dinlediklerin sana seni der değil,
Benim sana dediklerimi onlar unutturmayor;
Çünkü söylediklerim benzerli sözler değil.

ANIDAN

Anı görmüş-geçirmiş bir ormandır,
Sırasında susar, başlar boyunca.
Bir uçurum, bakılmazsa bir dağdır,
Aklı yaylar yaşamalar boyunca.

Anılar da kendileriyle dolar,
Duyguları ürpertirler bir yandan.
Geleceği geçmişleriyle doyar,
Aklı zorlar uçurumca insandan.

Doğanın da gururu dağlar mıdır..
Ve korkular dağları da tutarlar.
Karşılıklı durarak ağlar mıdır,
Ağlarsalar, önce kim, kime ağlar.

BİRİ

Ona seni anlattı, sana onu anlattı..
Başı ona anlattı, sana sonu anlattı..
Yarım-yarım yaşayan darmadağın evlere
Birin ne kadar bütün olduğunu anlattı.

VARI

Kazandıklarım bitti, yitirdiklerim kaldı.
Söylediklerim yitti, dinlediklerim kaldı.
Bir bilmek ülkesinin düşün-ili'ne vardım;
Öğrettiklerim gitti, öğrendiklerim kaldı.

ÇAĞRIM

Biri olsa, biri gelse,
Ilım-ılım, diri gelse,
Sözün-sözün eri gelse,
Dimdik, yalın, dursa/ya.

Gözüm-gözüm akılardan,
Duyum-duyum takılardan,
Uzak, yakın yakılardan
Duru-duru baksa/ya.

Soğuk olsa, dese ısıt,
Karanlıksa, dese ışıt,
Buram-buram dese işit,
İçin-için varsa/ya.

Birim-birim yanaş olsa,
Dirim-dirim söyleş olsa,
Adım-adım yaklaş olsa,
Can-can, kan-kan baksa/ya.

Sular gibi paklayarak
Kuşlar gibi şakıyarak,
Adım dese, çoklayarak,
Güneş-güneş yaksa/ya.

Özüm-özüm gözü göze,
Süzüm-süzüm sözü aza,
Düğüm-düğüm bizi bize,
Birden tüme katsa/ya.

İÇERİK

Herkes seni yazamaz, dolduramaz içini;
Deney, sözlüklerdeki resimli kantar değil.
Yüzmek başka bir olay, onu okumak başka;
Denge öyküde kanat, denizde mantar değil.

KÜTÜK

Çocukluktan geçerken, A-B diye ayrıldık..
Okullara yöneldik, A-B diye ayrıldık..
Dağıldık konularca zamanlara, yerlere;
Düşün'de, davranışda, A-B diye ayrıldık.

SÖZ

Benim en sevdiğim söz senden duyduğum ben'dir.
Hep yinelediğim söz sana koyduğum ben'dir.
İyi olmak adına bilgiç olmak istemem,
Seni senlediğim söz, bir-bir oyduğum ben'dir.

ÖZET

Seni büyük buldum, anladım,
Seni güzel buldum, korudum,
Seni küçük buldum, uyardım,
Seni yakın buldum, uyudum,
Biri yanlış idi, unuttum.

PEYZAJ

"Et son front, était nu,
comme une place vide
entre deux armées"
JULES SUPERVIELLE

Buram-buram ışık saçan,
Alın denizlerinden geçen
Sönük bir gemidir yalnızlık;
Gözlerde dumanı kalır.

Umudları içtikçe içen,
Yoğunlaştıkça çöken
Ardındaki karanlık,
Bir de limanı kalır.

Sözlerdir anılarda çakan,
Boyuna kıyılara çeken,
Fener, onda da, bir an'lık
İzlerin kalanı kalır.

Gözlerden saldıran, kaçan
Yengiler, yenilgilerdir uçan.
Kimsesiz, çorak, yanık,
Uzanan alanı kalır.

DÜŞÜNSEL DOĞA

Üç güzel var, biri
Birinden de güzel.
Eski öykülerden
Hep dinledikleri
Şirin'den de güzel.

Ora'da, bura'da,
Görüp bildikleri;
Düşünsel doğa'da,
Nur'un dedikleri,
Renginden de güzel.

Ateşin, güneşin
Yansıdığı yerde,
Değil aklın-başın
Uyandığın yerde;
Kendinden de güzel.

Düşünsel doğa'nın
Bu masal güzeli,
Yüreğinden aklın
Uzanırsa eli,
Der, hepsinden güzel.

KATMER

Bensiz seni/benden başkası anlamaz,
Sensiz beni/senden başkası anlamaz,
Senden, benden/bize olanca varmadan
Bizsiz bizi/bizden başkası anlamaz.

YAZI

Orada bir dolap var,
Dolapda bir şişe var,
Şişeye şarap damlar,
Dolar bitmişe kadar.

Yanında bir adam var,
Adamda bir düşün var,
Düş'ündeki dalgalar
Gelir, gitmişe kadar.

Aklında bir kadın var,
Kadında bir boşluk var,
Onu kendine boyar,
Çeker, itmişe kadar.

İçinde bir çocuk var.
Çocukta bir gıcık var,
Susar, şişeye bakar,
İçer, yitmişe kadar.

Önünde bir yazar var.
Yazarda bir sezer var,
Döner, yazıya bakar,
Siler, ditmişe kadar.

YALIN

Uyurken, uyanırken kendine sor ne diye,
Anarken, unuturken, neyin yerine diye.
Kimi gittikçe kalır, ululuk taslamaktan,
Kimi kaldıkça gider, yürür kendine diye.

YAKINIŞ

Bir şiir derledim de bir yaşamın ardından,
Ne yazdıranını ne yazanını sordular.
Kalanın gidenine, gidenin kalanından
Ödeyenini değil, kazananı sordular.

İŞ

El işi nerde olsa altın'dan değerlidir,
Alım'ın ve satım'ın da katından değerlidir.
Değer'in de adını değerlere el verir;
Adının işlenişi adından değerlidir.

UYUMAK

Uyku adı altında beni yoklamaz ölüm,
Neleri yaşadımsa uyanıklıkta gördüm.
Uyurken geçenlerin sormadım adlarını.
Kaçı kaça böldümse yaşanırlıkta böldüm..

Uyku adı altında beni yoklarsa ölüm.
Ki ben tüm uykuları hep uyanıkken gördüm..
Neden mi ben kendimin sorardım adlarını?
Anlasınlar diyedir, ben nasıl, nerde öldüm.

DEMEK

Yanıldın, yanılttılar, sence bildiklerinden,
Uzaklar ve yakınlar, önce bildiklerinden.
Dönüp-dolaşıp sende, birikti, söyledimdi,
Ne gözle, ne de sözle diyemediklerinden.

ISLIK

Ben benden de başlar, ben senden de başlar.
İlgi dışından da, içinden de başlar.
Senden, benden, ondan sevi türküleri
Giderek yayılır, evrenden de başlar.

AKIL GÖZÜ

Seni bulmaktan önce aramak isterim.
Seni sevmekten önce anlamak isterim.
Seni bir yaşam boyu bitirmek değil de,
Sana hep hep yeniden başlamak isterim.

BEKLEMEK

Birini birine götüren bu tren,
Birini birine getiren bu tren,
Birinden birini almış ayırmıştır,
Çekip koparmıştır birini birinden.

Ben hangisi oldum, ilkin trene sordum,
Sana, ona ve bir de kendime sordum.
Gündüzün gecede okunduğu anda
Ben kimse gelmesin diye bekleyordum.

DOKUZA KADAR ON

Önce hepsini yazdım, sonra hepsini çizdim.
Yazıp çizdiklerimden çıktı kara bir resim.
Baktım, orada, bir-bir duruyor sevdiklerim.

Bakıyorlar ardından, yazıp çizdiklerimin,
O, yazarken ya da çizerken bilmediğim..
Bilmeden yazdıklarım, bilmeden çizdiklerim.

Beni çizdi sonunda, yazıp da çizdiklerim.
Bana gülüyor şimdi, yitip-yitirdiklerim..
Çizilmemiş olanlar, yazmayıp bildiklerim.

Ah "bilip ettiklerim, bilmeyip ettiklerim."

ANSIZIN

Ben sensiz olanlara seni aratıyorum,
Ben sensiz kalanlara seni yaratıyorum,
Seni saklayacağım, seni yazıp-andıkça
Kendimi çoğaltıyor, seni kuşatıyorum.

Unutturmayacağım, seni yaşatacağım,
Kendimi çoğalttıkça seni kuşatacağım,
Her zamanda, her yerde sen bende yaşadıkça
Sen evreninde sana seni aratacağım.

SICAK ŞARKI

Ne zamandır bir şeyler var, birikiyor azalarak,
Yüzünüze, sesinize, sevginize sakladığım.
Azaldıkça parıldayor gözlerimde, bakma, bırak,
Yüzünüze, sesinize, sevginize sakladığım.

Bakmazsanız azalacak, birikerek azalacak.
Bakarsanız daha da az, ama daha, daha parlak
Bir şey'ler var, dinlersiniz, duyarsanız, sizin sıcak
Yüzünüze, sesinize, sevginize sakladığım.

OLMAYACAKSA

O gider buralardan, sen döndüğün bir günde..
Aranırken onu sen başkaları yüzünde.
Işık olur tararsın karanlıkları bir-bir..
O güneş gibi parlar, sen söndüğün bir günde.

Yaşamın aramakla olgunlaşıp yitmiştir;
Kocaman bir ağacın tek bir yemişi gibi..
Karamsar bir öyküdür, bir sence değerlidir;
Yalnız masal ulu'su bir dağ ermişi gibi.

GÖLGENİZ

Bir zamanlar yaralanmış gölgeniz
Yalnızlığa ısılanmış geliyor..
Şiirlerde şarkılaşmış seslerle
Duyularla durulanmış geliyor..

Her uykumda uyanıyor gölgeniz,
Gözlerime uzanıyor gölgeniz,
Karanlıkta ışıklaşmış renklerle
Özlemime boyanıyor gölgeniz.

BEKLEYEN ŞARKI

Sizin için yola çıkmış bir şarkı,
Düşünülmüş gözleriniz üstüne.
İçin-için yaratılmış bir şarkı,
Bırakılmış yollarınız üstüne.
Sizsiz sizi yaşanılmış bir şarkı.

Seslerini uzağınız derledi,
Sözlerini kulağınız derledi,
Anlamını dudağınız derledi,
Sizsiz size uzanılmış bir şarkı;
Özlemini kucağınız derledi.

SENDEN

Seni, senden de yakın, yalnız ben tanıyorum,
Sana, seni en sıcak bir ben anlatıyorum.
Kimse varamaz senin ben kadar yakınına;
Çok zamanlar kendimi sanki sen sanıyorum.

Sana seni anlatsam, anlatırım kendimi.
Sende seni ararken kendimi arayorum.

MAYA

Bizi anlatmazlardı sen sen, ben ben demeseydim
Sen de ben demeseydin, ben de sen demeseydim.
Bir öykü yürümezdi ben'ler, sen'ler katında,
Sen bana demeseydin ben sana demeseydim.

ÇİZGİ

Kendimi sileceksem, bilirim sende varım.
Senin ben yarısıyla seni ben tamamlarım.
Seni sende bütünler, sana sende inanır,
Seni sende silerim, seni bende yazarım.

KİN

Nedir ki o, seni aydınlatırken,
Kararan yandığı, durduğu yerde.
Nedir ki o, seni yaşayıp ölen,
Sana hep kendini vurduğu yerde.
Nedir ki o, seni susan, söyleyen,
Özleyen, tam kendi olduğu yerde.

YANIK

Ağladığımı gör deye ağlamayorum;
Ağladığım için ağladığımı görüyorsun.

YOKKÖY

Orası bir yalan artık, bir yalan köyü;
Çoğalan yalnızlıkların azalan köyü.
Şimdi senin bunaldığın kaçmak kentinin,
Sandığını, bavulunu açmak kentinin,
Elinden anılarını da alan köyü.
Seni bekleyeceğini sanan kendinin
Düşlerini süslediği son kalan köyü.

ÖRGÜ

Ne olur seni ben ölmeseydim,
Göğümden düşerken görmeseydim,
Orada burada yoktu yerin;
Seni ben geceme örmeseydim.

GÖRMEDİM

Uyudum uyandım, seni görmedim,
İnandım, aldandım, seni görmedim.
Acıktığım sofralardan aç kalktım,
Seni nasıl aradım, nasıl aradım;
Anılarıma baktım, seni görmedim.

PARÇA

Kan gibi midir, sevgin-kutsal anılar
Ve umulardan gelen sessizlik..
Ya da nereden geldi bu yalnızlığa,
O kısalan yolumuzda bizsizlik.

Daha çok-var-gibi-sonsuzlu sanılan yol bitti mi?
O da gelecekti, geldi mi, gelmedi mi..
Oysa baş yer beklemenindi, beklenenindi;
Bildi mi, bilmedi mi, gitti mi?

YALNIZLIK

Ben hep senin çağrını çaldım,
Senden sessizlik yanıtı geldi.
Gelecekten beklenen ses yerine,
Geçmişin anısızlık anıtı geldi.

GEÇ

Sen bana ne söyledinse anladım.
Baktığımı görmedinse anladım.
Gittikçe sen olumsuzluk üstüne,
Karanlıklar özledinse anladım.

BİL

Kendini bir şeye bölmesini bil,
Bilmezsen, bir şeyi bilmesini bil,
Onu da bilmezsen, anlatıyorum,
Olan oluvermez, ölmesini bil.

BİR KADIN GÖRDÜM

Bir kadın gördüm,
Onun doğurduğunu gördüm,
Uyuttuğunu gördüm,
Büyüttüğünü gördüm,
Yorulduğunu gördüm,
Üzüldüğünü gördüm..
Bir kadın gördüm.

ÇEKHOV İÇİN

Hasta mı, doktor mu, adı Çekhov.
Usta mı, yazar mı, adı Çekhov.
Verdi mi, aldı mı, adı Çekhov.
Gitti mi, kaldı mı, adı Çekhov.

MOLİERE İÇİN

Bir oyunla örtülüydü o yalan,
Ağlanacak güldürüydü oynanan.
Çevresini küçüklerin sardığı
Gülmelerin arkasında ağlayan,
Aldanmamış aldatılmış bir insan.

YALAN YOLLAR

Yollar kıvrıla kıvrıla gitmemeye başladı artık,
Bırakmak daha kolay bir yeri, daha kolay varmalar.

Ama daha çabuk-çabuk kesişmeye başladı artık,
Karşılaştırmadan kestirme gidiyor-dönüyor yollar.

Bir su başındaki, bir dağ yolundaki ışık,
Artık kedilerin yansıtan gözleriyle bakıyorlar.

Kazalar da olmasa kaçamaklı, hızlı ve âşık,
Belki de insanlar yollarda hiç karşılaşmayacaklar.

Gittikçe çoğalıyor, artıyor bu doğasal ayrılık.
Uygarlık yolunda bundan böyle insanlar,
Yollarına döşendikçe bu düzlük ve kısalık,
Sanırım ölümde bile birbirleriyle buluşamayacaklar.

ÇELİK

Suyun içinde bir ateş var,
Biliyorsunuz,
Ateşin içinde bir su
Biliyor musunuz..
Dildeki yanlışlıklar
Diller dolusu,
Bilmiyorsunuz.

Bana sormadılar,
Biliyorsunuz,
Sorsalar söylemezdim
Söylerdim bilmiyorsunuz,
Oncalarına bunca sözü,
Kucak dolusu.

ÖLÜMÜN YÜKSELİŞİ VE ÇÖKÜŞÜ

Ne zaman bir yakını ölse birinin,
Onu ilk-ölüm sanır kalır o.

Ne zaman bir sevdiği ölse birinin,
Onu en-ölüm alır kalır o.

Ne zaman bir saydığı ölse birinin,
Onu hep-ölüm bulur kalır o.

Ne zaman bir-bildiği ölse birinin,
Onu son ölüm sayar kalır o.

Ne zaman bir umduğu ölse birinin,
Onu yok-ölüm duyar kalır o.

Ne zaman bir her şeyi ölse birinin,
Kendini ölümlerde yaşar kalır o.

Ne zaman bir kendisi ölse birinin
Ölümlerde kendini yaşar kalır o.

PALYAÇO

Ben birisini öldürecektim,
Ama kimi öldüreceğimi unuttum.
Ben kin güden bir kişi değilim..
Yazık, kimi güldüreceğimi unuttum.
Ben bunları size bir-bir anlatacaktım.
Ağlatırım korkusundan ağlayacaktım.

PAGLİACCİ

Unutmayı öğrendim, unutmayı unuttum,
Unutmaya giden unutmayı öğrendim.
Bir yalan hazırladım, ilk başkasından duydum,
Yüzüme susanlardan konuşmayı öğrendim.

KAN GİBİ

Niçin bırakmazlar bizi insan-insan,
Seni de, beni de kırdılar insan-insan,
Ben onun kırıldığına kırıldığımdan,
O da benim kırıldığıma kırıldığından.
Bırakmadılar kırılalım insan-insan.

BURUK

O zaman bağırdım durdum onlar
Konuştukça benim susuşum kadar.
Şimdi durup durup bağırıyorum,
Sustuğumca konuşuşum kadar.
Yakın-uzak açılardan çağırıyorum;
Neden böylesine uzaktalar.

KURD

Ora'dır kişinin kurdu,
Bura'ya uzanıp durdu

Birinin içine düşüp,
Yüreğine dek yürüyüp,
Kendince birini vurdu.

Ora'da özlenen zaman,
Bura'da yaşanılandan
Belki de daha durgundu.

Ora'ya, ora/hep ora,
Düşürüp, yorgun, yollara,
Geldikçe o gidiyordu.

Ne kadar giden olduysa,
Bura'da biten olduysa,
Ora'da kurdunu buldu.

Ora'yla tedirgin olan
İçini yaşayamayan,
Bura'yı bulamayordu.

Ora'ydı kişinin kurdu,
Bura'dan can alıyordu.

KÖPRÜ

Nicedir düşünür durur,
Bir yamaç öbür yamacı.
Adını ortak paylaşan
Bir kıyı, karşı kıyıdan
Duyuyor esen bir acı.

Bir kaya, bir kayaya der;
Sende mi, bende mi sancı.
Eş-güneş, eş-su'yla parlar,
Biterken doğada yollar,
Kalmanın başlar utancı,

Altından üstünden geçer
Hayvanın yalın kıvancı.
Bir yere, ya da bir şeye,
İnsanın bir-an-önce'ye
Hız ile varmak amacı.

Yaşamdan ölüme kadar
Kalacak yüzünde hıncı.
Bir dünden bugüne kadar
Yönümüz olmuş ora'lar..
Şaklıyor yüzde kırbacı.

BİLDİRİ

Bizler savaş ölüleriyiz,
Bundan böyle karşı-karşıya değiliz;
Bildiririz.

İZM ÜSTÜNE

Bir düşün izm'e varmaz, bir sözcüğü dönükse,
Bir anlamı eğikse, bir kavramı soluksa.

İnsan zor bir ulusdur, kendi evinde yaşar,
Isınmaz neler yaksa, bir odası soğuksa.

Aydınlanmaz tepeden, kuş-bakışı gözlere,
Bir ülke karanlıktır, bir sokağı sönükse.

Bir adım aksadı mı, bin adam yuvarlanır;
Bir müzik özgünleşmez bir notası bozuksa.

Bir ordu darmadağın olur bilisizlikten;
Delice ya da uslu düşlerle beslenikse.

Bir zincir zincir gibi, bir çizgi çizgi gibi
Olmaz, tek bir halkası, bir noktası çürükse.

Akıl bir düş değildir, masalı uykuların,
Sisde yolunu bulur, istenen seçiklikse.

Toplumsal amaçların somut uydusudur izm;
Kişilere tanınmak istenen kişilikse.

TARİHDEN BİR YAPRAK

Önden giden, dursa-yorulsa-otursa;
Ardından gelenler, onlar da dururs a;
Ne gitmeye giderler, ne varmaya varırlar.
Hele bir de yolları da uzunsa;
Ne dönmeye dönerler, ne kalmaya kalırlar.
Düşüşün donukluğu yüzlerine vururs a;
Ne vermeye verirler, ne almaya alırlar..
Ben'lerini kendinden başkaları korursa,
Bir tarih çukuruna doğru yuvarlanırlar.

İKİ İKİ

İki köy vardı, iki de hastalık adı;
Biri bir köyün kapısına dayandı,
Öbürü öbürünün.
O ülkenin o iki köyünün
- İki gözüm kör olsun -
Birinde çocuk kalmadı,
Birinde adam kalmadı.
Köylerin adı dursun,
Sorduğum,
Hastalıkların adı.

ÖLÜM

Ölüm; ben onu çiçeklerle giderken gördüm.
Ölüm; ben onu yaşamları bilerken gördüm.
Obur doymazlıkların obur açlıklarında,
Ölüm; ben onu, varlıkları silerken gördüm.

Ama bir de yokluğun ve yüreğin önünde;
Ölüm; ben seni utanç ile titrerken gördüm.

BAŞ

Susmalar düşünmenin yoğunluğunda erir.
Söylemler dinlemlerin büyüklüğünde erir.
Suskulara gizlenir korkularla yalanlar.
Bilmemeler bilmenin yorgunluğunda erir.

Böyle değiştirilir eskimiş uydurular,
Yaşlar yetişmişliğin olgunluğunda erir.

İKİ NOKTA: BEN-BİZ

I-BEN

Bir kavramı aldım, aklıma astım,
Uyudum-uyandım, yattım-kalktım.

Ne o durdu-yoruldu, ne de ben,
O bana baktı, ben ona baktım.

Çocuklar gibiydi, hep kendinceydi;
Ateşi bir o yaktı, bir ben yaktım.

Ne güzellemeler oldu, ne süslemeler;
Kırılan anlamları onunla onardım.

II-BİZ

Bir noktaydık onunla ikimiz,
Bir çizgi olduk evreni dolaştık.

Çizgimiz büyüdü, gitgide yürüdü;
Yolumuzda boy-boy anlam noktaladık.

Biçimler, durumlar, tutumlar doğdu,
Anlatımlar sürdürdük, konulandık.

Konular konuları aşıladı, yapısal,
Bağımızı-bahçemizi donandık.

ROMAN

Roman bir adamın adıdır.
Bir başka ada bakan,
Duysan-duymasan
Seni anmalıdır.

Roman bir adın yaşamıdır,
Başkalarınca da yaşayan;
Okusan-okumasan
Sana uzanmalıdır.

Roman bir yaşamın anlamıdır,
Düşünmeden varılmayan;
Anlasan-anlamasan
Sana bulanmalıdır.

Roman bir anlamın dağıdır,
Yarasız çıkılmayan;
Korksan-korkmasan
Seni kuşanmalıdır.

Roman bir dilin dumanıdır,
Tüter evren sobasından;
Üşüsen-ısınsan
Sönmeden yanmalıdır.

TAM-TAM

Dördü ikiye bölenler
İki iki elde ederler.
Alırlar ikinin birini,
Öbürünü bırakıp bana
Nerelere giderler.

Üçü üçe bölenler
Üç bir elde ederler.
Üçlerden bir üç'den;
Alırlar da üçün birini,
Neler düşünürler.

İkiyi ikiye bölenler
İki bir elde ederler.
Hangisidir bir tek,
Öbür bir buna ne der,
Neden belirlemezler.

Biri ikiye bölenler,
Beni sana bölerler,
Seni bana bölerler,
Aşkı sevgiye tam-tam,
Pay-pay bizi bize bölerler.

ORAN

Heykel gel der sana, sen
Geçerken ya giderken,
Gel der.

Bunu, çağrı'ya eşit,
Kimi gel sanır, kalır..
Kimi git anlar, gider.

Heykel, der kimisine..
Kimi de heykele der,
Geçer.

UYGUN ADIM DÜŞÜNMEK

Oyuncak bir musluk gördünüz mü?
Ben çok çok oyuncak askerler gördüm.
Oyuncak bir tava gördünüz mü?
Oyuncak ben tanklar, tüfekler gördüm.

BÜROKRASİ

Kim ne derse desin firen bürokrasidir.
Cücelerle kolkola giren bürokrasidir.
Bilenler bilmeyene anlatmalı bu yolda
Bence en yavaş giden tiren bürokrasidir.

BÜYÜMEK

Gelirken nasıl da ışıldamışlardı,
Giderlerken dayanılmaz unutulmazlıkları.

Yeniydiler, eskidiler, kaldılar belleklerde,
Anılarda direniyor savunulmazlıkları.

Yok oluyordu büyürken, yeni bulgularla,
Dirençlerinde boşalıyordu var sandıkları.

Yarınsız seviyorlardı uzak, sönük,
Boyuna kendileriydi kucakladıkları.

Duranlara unutuldu ekledim,
Büyüdüm, o kadar üstüme vardıkları.

Yumuşak yatkınlıklarda mı kalacaktım,
Onların oralarda uysal barındıkları.

Durdurdum istemeden de olsa, onlara,
Kuşkusuz, candan olaydı durdukları.

Şişmanlıyor, yoruluyorlardı bencil, ürkek,
Gittikçe azalıyordu bilip sordukları.

Yitirdiğim yerde tek-tek, küme-küme,
Nasıl çıkarlar artık ara basamakları.

Büyümek sevdiklerin azalması bir yerde,
Öbüründe, tamam mı, olup-olmadıkları.

KÖYÜN

Köyünde kötü olan,
Kentte ne yazar..
Söyleyin ne yazar?
Yazsa bile
Belleğinde kim saklar.

YÜK

Bir öykü var, sakladığın,
Bir öykü var, ardında duran,
Bırak onu, uyansın.

Şimdi sen bir anı düğümü önünde
Duvarcana uzanıp duran,
Taşlanmış yükünle uyuyansın.

BİZİM

Yalan, bizim dilimizin değil,
Uzun, bizim yolumuzun değil,
Az, bizim yazgımızın değil,
Öz, bizim dışımızın değil,
Ya hiçimizin, ya hepimizin;
Bazı bazımızın değil.

ÖĞRENİ

Okullarda okudum, iki ders arasında..
Sınavlara çalıştım, iki ders arasında.
Kazandıklarım yitti, kafam yerine geldi;
Yaşamımı sürerken iki ders arasında.

TARTI

Bilgisizin yanında bilgi'den söz etmeyin,
Bilgin'in yanında da bilgi'den söz etmeyin
Cücenin de, dev'in de eremediği vardır;
Ne altından ve ne de üstünden söz etmeyin.

ARGO

Ağacı sevecektiniz,
Yoldunuz, dal bırakmadınız..
Yılına al bırakmadınız,
Yemişini yiyecektiniz.

Kadını sevecektiniz,
Aldınız, ver bırakmadınız..
Sevi'ye yer bırakmadınız,
Ona ben değil, sen diyecektiniz.

Büyünürken zamanla,
Küçüldünüz zamanla,
Arıları kovdunuz dumanla,
Kovanda bal bırakmadınız.

Sobayı söndürdünüz,
Isıyı öldürdünüz,
Hava basıp üfürdünüz,
Mangalda kül bırakmadınız.

Parayla yamalı bohça'da,
Kapanık, dar bir açıda,
O caanım ikili bahçede
Bir renk, bir gül bırakmadınız.

Bir eliniz vardı, bir cebiniz,
Başınıza vurdu keliniz,
Alıp sattınız hepiniz,
Depoda mal bırakmadınız.

KARA GÖMLEK

İnsan araç edilmez hiç bir yolda, bir yönde;
Kargaşa tokmağında çalınan davul olur.
Sepete su koyanın sepet kalır elinde,
Yerlerde süre-süre taşınan bavul olur.

KARŞI

İnsan yaşantısını bölen başa karşıyım.
Uygarlıkta, sevgide ben yavaşa karşıyım.
Onca bağırıyorum, bağırıyorum onca;
Uyuşuk bakışlara ve savaşa karşıyım.

YER-ÖPMEK

Herkes kendi tarlasını sürerse,
Herkes kendi örgüsünü örerse,
Herkes kendi öyküsünü sererse,
Herkes işin, işleriyle överse.

Bir işçidir, binlercesinden,
Düşünür olup olacağını;
Yeri elleriyle öper.
Bir köylüdür, köylercesinden,
Didinir, dalar bulutlara;
Yeri ayaklarıyla öper.

Bir taşıyıcıdır, onu-ona,
Ondan ona taşır da taşır;
Yeri terleriyle öper, yükleriyle öper.

Bir düşünürdür, dalar-gider,
Dalar-gelir, bakar-bakar düşünür;
Yeri gözleriyle öper.

Dokunan doku, ekilen tohum,
Taşınan yük, düşünen beyin,
Yeri yerleriyle öper.

Yere son düşmedir ölüm,
Kalanlar yeri düşleriyle,
Ölenler kendileriyle öper.

KUTULAR

Ellerinde kutular, renk-renk, boy boy kutular,
Ne buldularsa onu kutulara koydular.

Ne mi güzel, ne mi tek, sırası gelir bir gün
Açıp bakarız diye kutuya doldurdular.

Bir büyük sofrada mı, bir yüce şölende mi,
Biz de açıp çıkarız, bir kutu uydurdular.

Kutular doldu taştı, açtılar kutuları,
Kendilerini aç-aç kutularda buldular.

Kutulara koyanlar doymaz açlıklarını,
Kendi açlıklarıyla kendileri doydular.

YÜZMEK

İki en zoru'dur;
Söylemesi, saklaması.

Üç'ün bölünmek düşleri,
Bir kendisi, bir başkası.

Bir'in ikizi yok,
Anması, unutması.

Ötesi sayılardır,
Toplaması çıkarması

Gittikçe çok kalabalık,
Ölmesi, kalması.

Yüzmek, nerede olsa,
Başlaması, varması.

Yetiyor mu, daha çok,
Üşümesi, ısınması.

Kimi çağırıyorlar,
Bir borunun çalması.

YAZISINI BEKLEYEN BİR TAŞ İÇİN BİR YAZI

Güzel çirkinliklerle, çirkin güzellikleri
Değerlendiremeyen saraylar kuruluyor.
Değerlileri satıp tüm değersizlikleri
Pazara sürmek için pazarlar kuruluyor.

GİBİ

Sözlüklerde aradım, yorgun, yıpranmış sözü;
Zıtlarla benzerleri koynunda barındıran..
Tüm öbür sözcüklerle eş-anlam'lı: GİBİ'ydi.
Alıştığından kolay-benzetme'lere, gözü
(Komşusuna nur-topu bir oğlan kazandıran)
Komşusunun karısında delikanlı gibiydi.

ŞEY

Bir gün sözlüğü açtım, ŞEY nedir diye baktım;
Gördüm filozoflarla düşüp-kalkan bir kadın.
Ardından dediler ki sonra okuduklarım:
Bugün duruşması var ağır-ceza'da onun;
- O, kimseye yaar-olmaz, ama inanma sakın -
Sığınmış, yatağında uyuyorken, dostunun
Ortağıyla bir-olup, dostunu vuran kadın.

TEORİ

Kiloya neye bin gram,
Metreye yüz santim dediler,
Birinciyle ne aldılar, ne sattılar,
Ne pişirip, ne yediler,
İkinciyle ne ölçtüler, ne biçtiler
Anlamadım, anlamam,
Santim-santim, gram-gram.

SON DERS

Biri gelse, dese;
Tarih, coğrafya, hendese.

Biri giderken sese,
Seslere bir ses verse.

Biri de kalsa, yerinde,
Kendisi olsa-yer verin de.

Bir başkası olsa, yerinde
Kalksa dese: kim kimin neresinde.

Biri de yerinden dese;
Son verelim bu derse.

Yalnızlık Paylaşılmaz

Sözün bitim yerini
olay ya da konu seçmez,
söz seçer.

Başlangıcını da
olduğu gibi.

ŞAKA DEĞİL

Yer altından dinleniyoruz;
Tedirginliğimiz ondan.
Seslerimizi dinleyorlar,
Ölülerin katında biriktiriyorlar;
Suskunluğumuz ondan.

Bugün son sevişmelerimizi gözetleyorlar,
Her neyse..
Yarın düzenleyecekler aşklarımızı,
Ner'deyse.
Huysuzluğumuz ondan.
Perdeleri kapatmalı mı?
Perdeyse.
Yaşamlarımızın, doğumlarımızın
Tadı kaçmadan..
Gökteyse, yerdeyse,
Bir şeyse.

Çarpık çizdiriyorlar,
Karanlık yazdırıyorlar,
Canından bezdiriyorlar..
Kırgınlığımız ondan.
Acı-acı güldürüyorlar..
Hırçınlığımız ondan.
Ağlamaca karamsarlık tütüyor
Buram-buram
Konularımızdan..
Burukluğumuz ondan.

Bugünden tezi yok diyorum,
Korkmadan, utanmadan
Soyunup pazar enayiliklerini,
Giyinip sevi giysilerini
Bir bayram denemesi yapmalıyız..
Sayılı günler başlamadan.

BAŞLIK

Zamanın, ateşin ve ölümün
Boyası beyaz.

Aşkın, yalanın, kinin rengini
Kırmızı yaz.

Düşlerin, sevi'nin ve saygının giysilerini
Maviye boya.

Yoksulluğun, umutsuzluğun ve ayrılık gömleğini
Kara çiz.

Uzağa değil, usta
Öteye hep öteye gitti;
Yalnızlığı ondandır.

AŞK

Sen kocaman çöllerde bir kalabalık gibisin,
Kocaman denizlerde ender bir balık gibisin.
Bir ısıtır, bir üşütür, bir ağlatır, bir güldürür;
Sen hem bir hastalık hem de sağlık gibisin.

O VAR

Gözlerimizin önünde
İlginç bir yaşam sürdürdü.
Anlattı, dinledi, güldürdü,
Ölümü düşünmüyorduk,
Düşündürdü.

DİYEK

Türkiye'de İstanbul ne ise,
İstanbul'da gece ne ise,
Gecede yürümek ne ise,
Yürürken düşünmek ne ise,
Seni unutmamacasına düşünmek ne ise,
Unutmamanın anlamı ne ise,
Seni sevmek ne ise,
Saklayayım, yok söyleyeyim derken
Birden aşka düşmek ne ise.
Her neyse..

UZUN BİR ÖYKÜ

Hiç kimsenin kafesine
Koyamayacağı bir kuş..

Kaçmasını öylesine
Uçmasını böylesine
Unutmuş.

Bir insan sesine
Gelip konmuş.

UMUT YAPRAKLARI

Öyle bir ilkyaz ol ki korkut yaprakları,
Öyle bir son yaz ol ki tut yaprakları,
Sararıp dökülürken güz rüzgârlarında
Ardında savrulsunlar, unut yaprakları.
Sevinçlerinde onlar vardı, hüzünlerinde onlar
Seninle yeşerdiler, seninle soldular..
Olsunlar senden sonra da umut yaprakları.

GÜLDEN GELEN

Açılmış bir gül kadar bütündür solmuş bir gül.
Dalından başlayan bahçeleri düşündürür.
Soğumuş özlemlerin uzak kuytularından
Kucaklar bir kadını, bir anıya öptürür.
Yalnızlığının yorgun ılık uykularından
Alır onu tomurcuk günlerine götürür.

İLK

Biri vardı, o ilk ağlamayı bulup
Herkesi güldüren.
Sonra da bunu unutup
Ağlarcasına gülen.

Benim heykellerim de benimle kımıldar.

BİLDİĞİM

Sana bakmaktan
Onu göremiyorum.
Bilmiyorum bunda ne var.

Bunu ben anlamam,
Bir o var,
O anlar.

ÖZLEM

Bir gece,
Gecede bir uyku..
Uykunun içinde ben..
Uyuyorum,
Uykudayım,
Yanımda sen.

Uykumun içinde bir rüya,
Rüyamda bir gece,
Gecede ben..
Bir yere gidiyorum,
Delice..
Aklımda sen.

Ben seni seviyorum,
Gizlice..
El-pençe duruyorum,
Yüzüne bakıyorum,
Söylemeden,
Tek hece.

Seni yitiriyorum
Çok karanlık bir anda..
Birden uyanıyorum,
Bakıyorum aydınlık;
Uyuyorsun yanımda..
Güzelce.

MUM ALEVİYLE OYNAYAN KEDİNİN ÖYKÜSÜ

I

Bir mum yanıyordu bir evin bir odasında
O evde bir de kedi vardı.
Geceler indiğinde kendi havasında
Mum yanar, kedi de oynardı.

Mumun yandığı gecelerden birinde
Kedi oyunlarına daldı.
Oyun arayan gözlerinde
Mumun alevi yandı,
Baktı,
Mumun titrek alevinde
Oyuna çağıran bir hava vardı.

Oyunlarını büyüten kedi büyüdü
Kendi türünde çocukcasına,
Döndü dolaştı, yavaş yavaş yürüdü
Geldi mumun yanına, oyuncakcasına.
Bir baktı, bir daha, bir daha baktı
Mumun alevinin dalgalanmasına
Uzandı bir el attı.
Bıyıklarını yaktırmadan anlamayacaktı..
İlk kez gördüğü mumun yakmasına
İnanmayacaktı.

Kedi, oyunlarında büyüyordu,
Mum, üşüyordu yanmalarında.
Zaman ikili yürüyordu
Aralarında.
Bir ayrışım görünüyordu
Birinin yanmalarında
Öbürünün oynamalarında.

Kedi oyunlarında büyüyordu,
Yitirerek gitgide oyunlarını.
Mum küçülüyordu yanmalarında,
Yitirerek gitgide yakmalarını.

Oynarken büyüyen kedi yanacak,
Aydınlatırken küçülen mum yakacaktı.
Küçülen yaka-yaka aydınlatacak,
Büyüyen yana yana anlayacaktı.

Bir mum yanmasından
Ve bir kedi oyunundan
Kaldı sonunda
Bir gecenin tam ortasında
Bir evin bir odasında
Göz-göze susan
İki insan.

II

Mum yandı bitti,
Kedi büyüdü gitti.
Oyunlar karıştı gecelerde
Suskun uykusuzluklara.

O iki insandan, sonunda
Birinin anılarında kedi,
Birinin dalmalarında mum
Kaldı gitti.

Nerede bir mum yansa şimdi,
Nerede oynasa bir kedi,
Birbirine yansıyor, karışıyor gölgeleri..
Bugün dün gibi oluyor,
Dün bugün gibi.
Mum ellerimi tırmalıyor,
Belleğimi yakıyor kedinin elleri.

YALIN

Her seven
Sevilenin boy aynasıdır.
Sevmek
Sevilenin o aynaya bakmasıdır.

Her karşılaşmamızda kendine özgü
gülümsemesiyle, elini kulağının
arkasına koyup eğilir, kulağıma
"onu bir daha oku" derdi Sabahattin Eyuboğlu.

ONARMAK ZORDUR

Şarkılar değil de
Hep kulaklar bitiyor,
Onarmak zordur.

Bir yürek üşümüş
Kapamış kapılarını,
Onarmak zordur.

Bir şey yitirilmiş,
Hiç eskimeyecektir,
Onarmak zordur.

İnsanın içine düşen korku
Özgürlüğünden olmuştur,
Onarmak zordur.

Ölümü düşünmek yenilmek,
Sevmek ölümü yenmektir.
Onarmak zordur.

SESİN YARGILANIŞI

Savunmadan kendini,
Başı dik
Dinlemiştir duruşmayı,
Susmacasına.

Kim tutuklasa,
Ne kadar tutuklansa
Hep kaçmayı başarmıştır,
Kurtulmamacasına.

Hep egemen, özgür kalmış,
Tutsak almıştır güzelliği..
Aşkı sürgüne göndermiştir yataklara,
Kamçılarcasına.

Yaşlandıkça anlamlaşan,
Anıları unutulmaktan koruyan
Bir ulu bekçi, göze karşı,
Uyumamacasına.

Bir çiçek, hiç solmayan,
Hiç koparılamayan,
Hiç yalanı olmayan,
Sonsuzcasına.

MANTIK

Bir başdır düşünür bakar etikle estetik arasında.
Bir mermidir yatar kalkar namluyla el tetik arasında.
Aklıyla gönlünü okşar gönlüyle uyandırır aklını,
Her an bir ölüye ağlar yaşamlarla betik arasında.

UYKUSUZLUK

Uykusuzluk ve pencerede bir kedi
Gece boyu hiç konuşmadan durdu.
Yağmurlar yağdı, dindi,
Pencerede hep kedi,
Ne geceye girdi, ne de uyudu,
Baktı, baktı, baktı,
Belli değildi doğmadığı, doğduğu.

Sanki ona bir zaman
Hadi minderden in dendi.
O da şimdi, yola çıkıp bir duygudan
Pencerenin dışında duran
Bir geceden indi, odaya girdi.
Dedi:
Hadi şimdi sen de in uykundan.

Sevdi mi, sevmedi mi, belli etmedi.
Sürdürüp suskunluğunu
Bekledi.
Şimdi eski uykusuzluğunu
Yeni huysuzluğu besledi.
Aaaa..
Kedi bu uykunun içindeydi.

Ankara yolundaydı bir gece,
Bir gün Marmaris yolundaydı kedi.
Bütün uyku kapılarının önündeydi.
Mırmırları, tırmalamalarıyla
Bir kadının düşlerindeydi
Ve bütün hırçınlığıyla
Anılarının önündeydi.

ÖZEL BİR ŞİİR

Başında hiç sevmemek varken
Sonra anlamak var mı
Birden bir sevi dili.

Anılası bir geçitten ikili
Tam aldatırken ölümü
Sulamak bir yalan gülü.

Yıkanmayor çamaşır gibi
Konular doğuruyor
Yalnızın kanayan eli.

Saygılı sevgisizliklerle dolu
Işıldayan geceler,
Tüm uykusuzluklar uykulu.

Tüm sıcak yastıklar soğuk,
Sevgiler yorgun, yapay,
Açık gözler kapalı.

Bir dönülmezliğe düşmüş
Kimbilir kimlerin yolu,
O gidilmezliğe gömülü.

Akşamların kucağında değil
Kendi kucağında ağlayor
Hırçın sevgili.

ANMAK UNUTMAK

İki tür nokta var
Biri önüne ve ardına bakar,
Biri ardına bakmaz,
Ardını noktalar.

O YOLDA

Geliyor sandığım gidiyor çıktı,
Başlıyor umduğum bitiyor çıktı,
Üstüne-üstüne gittim, ne gidiş,
Altına-altına iniyor çıktı.

Uyu büyü dendi, düşüme gittim,
Haydi işe dendi, işime gittim,
Yaşa yaşa dendi, yaşıma gittim,
Yendiğim sandığım yeniyor çıktı.

Bozguna benzeyor, saklasam olmaz,
Eskiye yeniden başlasam olmaz,
Yakıştırsam olmaz, yazmasam olmaz,
Maviye boyadım, baktım mor çıktı.

Sapsarı saçlarım vardı, aklaştı,
Anılar üstüste bindi yükleşti,
Bir büyük oyunun sonu yaklaştı,
Tüm yanan ışıklar sönüyor çıktı.

Gözünde bir ışık, çağırıyordu,
Beşikte bir çocuk, bağırıyordu,
Öyle bir düğündü, çan çalıyordu,
Gel çanı sandım git çalıyor çıktı.

Kimler kimler yoktu bizim kervanda,
Birer birer indi hepsi bir handa,
Savrulduk sap saman biz bu harmanda.
Bir gidiş yoluydu, dönüyor çıktı.

GARİP KOŞMA

Güzeller yoldan geçer,
Gel desen gel'den geçer,
Kal desen kal'dan geçer..
Garibi umursamaz,
Giderek el'den geçer.

Garibin koşma düşü,
Yollara düşme düşü..
Tek-başına gidişi,
Boynu bükük duruşu,
Gider güzelden geçer.

ÇİÇEK SENFONİSİ

Çiçeklerin akşamlarını
Akşamların çiçekleri
Aydınlatır..

Çiçeklerin adlarını
Birbirlerine benzemezlikleri
Adlandırır.

Biri alır bir güneşi
Öbürüne yıldız sunar,
Biri öbürünü yağmurlandırır.

Bir başkası bir güzelliği
Akıl almaz çalımıyla
Karanlıklandırır.

Bir düğünü aklandırır biri,
Biri bir yalanı silerken
Biri bir ölümü anılandırır.

Biri bekler sabahları,
Biri gündüz diye çıldırır
Bir başkası aydınlığı akşamlandırır.

Biri bağlar-bahçeler içinde nazlı,
Biri kendi kendini doğurur bayırlarda,
Biri kayaları ayaklandırır.

Pencereden bakar biri,
Biri el sürdürmez kimseye,
Biri kendini ağaçlandırır.

Tırmanır biri el ermez dikliklere.
Biri yerlere yaslar yüzünü
Topraklandırır.

Biri ordusunu yayar birdenbire
Tarlalara, öbek öbek,
Kanlandırır.

Biri şarkılarla gözleri besler,
Yeşillikleri ve sevgilileri
Umudlandırır.

Çiçekler hep bekler gibidir,
Oysa hiç beklemezler;
Biri arılandırır, biri kuşlandırır.

Biri rüzgârlandırır gönülleri,
Biri kızdırır soğumuş külleri..
Biri de kendini kucaklandırır.

Biri tek başına yürür yazgısında,
Biri sepetlerde demet demet
Ününü kaldırımlandırır.

Biri vazolandırır kendini salonlarda,
Biri kurur bir kitabın içinde,
Biri de kafes arkasında saksılandırır.

Çiçekler bir şölen yaşamda,
Renklerin en büyük orkestrası..
Dursuz-duraksız çalar her insanda
Sevinci, aldanıyı, ölümü ve yası.

OLMAK

Susmalarla içimde
Başımla gide-gide
Kâğıt kalem elimde
Gözümle konuşur oldum.

Bir babamdan, bir anamdan
Enine boyuna her yandan
Kimiyle kandan, kimiyle candan
Seviyle vuruşur oldum.

Ayrılık sonundaydı
Benim başımda durdu
Habire başıma vurdu
Bite bite oluşur oldum.

Her an bir gelen var gibi
Ha şimdi diyen var gibi
Sanki hep seven var gibi
Ev-ev, yol-yol taşınır oldum.

HOYRAT

Yüreğimdeki aklımda
Hep aklımda, hep aklımda..
Akıl kesildi yüreğim,
Yürek kesildi aklım da.

İMİŞ

Ben bir ayna idim
Baktılar, baktım.
Gördüler, baktım,
Baktılar gördüm.
Ne düğünler, ne doğumlar,
Ne ölümler gördüm.
En çok yalanlara öldüm.
Kırdılar,
Kırıldım artık.

Ben bir ağaçtım
Baltalandım.
Yonga yonga yongalandım,
Yongalarda yandım,
Mangallarda, sobalarda,
Yangınlarda yandım.
Budaklarla budaklandım,
Cilâlandım, boyalandım.
Yaktım, yandım,
Yaktılar.
Yandım artık.

Ben bir çağlayandım
Bir ırmağa aktım,
Irmak oldum
Bir dereye vardım,
Dere oldum
Bir nehire vardım,
Nehir oldum
Bir denize vardım.
Hep baktılar..
Aktım artık.

BAHÇEDE

Damla, kendini
tamamlayınca damlar.

Günlerin gecelere bağlanışında bir,
Gecelerin günlere uzanışında iki,
Birikmemi tamamlanmaktan koruyorum şöyle ki:

Önce bir şeyler yitiriyorum, somut şeyler,
Çakmak, tarak, kalem, çanta, saat, para gibi
Önemsiz şeyler.
Alışkanlığım tükenmiyor
Biriktirmeyi sürdürüyorum gene,
Usanmıyorum.
Biçimler, renkler, şişeler eskiler.
Unuttuklarımı saymıyorum çünkü unutmuyorum.
Azala azala yitmekten
Bir de bütünlenmekten ötede
Hüzünlü bir gecikme içine dalıyorum
Yalnız başıma
Özel yoluma sapıyorum..
Seziyorum,
Birileri özenle bana bakıyor.

Uykum kaçıyor, ne iyi diyorum,
Soyut şeyler karışıyor yaşantıma.
Elimi kesiyorum, kan akıyor,
Gizliden gizliye seviniyorum.
Öyle yalanlar saklanıyor ki gözlerime
Canım acıyor,
Deliriyorum;
Seviyorum neden sonra anlayorlar
Acı acı seviniyorum.

Gözüme ilişiyor, kulağıma ilişiyor,
Görmemezliğe geliyorum,
Duymamazlığa geliyorum,
Düşünmüyorum, öteye itiyorum.
Damlamıyorum.

Karnım acıkıyor, yemiyorum.
Betim benzim sararıp soluyor,
Adını bile anmıyorum.
Soyunup-giyiniyor karşımda
Bakmıyorum.

Her gün kirleniyor, görüyorum
Okuyorum ilkin
Bu yüzden her gün yıkanıyor, çirkin
Yaşını soruyor korkular, ürküler, rüyalar
Uyanıyorum, saymıyorum.

Özelliğini anlatıyor taşlar, topraklar
Sararan düşen yapraklar,
Kocaman kocaman ağaçlar,
Dinlemiyorum.
Tomurcuklara, çiçeklere bakıyorum.

DENİZE

Sen ey deniz;
Yeşil deniz, mor deniz..
Kırmızıyla yazılısın
Sevgilere ve ölüme
Göklerden bakıyorsun
Mavi-mavi, ölüme.

KÖREBE

Işıksız bir gölgedir yalnızlık,
Arar bütünlemeye bir başka yalnızlığı;
Yazık ki taa kendine dek.
İner dağından dağından,
Bulamaz bir ses, gel deyen, çağıran..
Gözlerine yönelmiş bir ışık.
Gölgesinde kendisi,
Gölgesinde ışıksızlık.

Gölge vermeyen bir ışık
Yalnızlığını sürdürürken sonsuza dek,
Arar kendini bütünlesin diye
Bir gölge, sessiz, yumuşak, uyuyan.
Arar tek başına, elleri yüzüne uzanık bir anlam,
Kendisini gölgeleyecek.

KAÇAK

Hep o eski deniz özlemiydi onu
Kentin oyalayan sokaklarından
Yaşam yorgunluklarının sonu
Güney kıyılarına atan.

Denize bakmak adına
Güneşde ürpertilerle yatan
Üşümüş, silik anılarına
Gülen denizi baktıran.

AKŞAMIN ÜSTÜ

Genç idik, umularla yalnızdık;
Anlamamanın gücü koşuşlarımızda
Ve konularımızda bir sürü yanlışlık.
Şimdiyse ağır-ağır iniş yokuşlarımızda
Yalnız yalnızlık.

YALNIZLIĞA ÖVGÜ

Mutluluğun gözü kördür,
Yalnızlık sağır.
Ondandır biri tökezleyerek yürür,
Öbürü uykusunda bile bağırır.

Mutluluk yalnız kendisini görür;
Unutur bu yüzden ilkin kendisini.
Yalnızlık kendi tutukluğunda özgür,
Boyuna bekler dönsün diye sesini.

Mutluluk alışır kendisine, ölümden beter;
Borçsuzluğuyla övünür, ama kedisi doğurmaz.
Yalnızlığın gidecek bir yeri yoktur;
Boyuna kapısına döner, açan olmaz.

Mutluluğun mezarları, yalnızlığın heykeli var..
Her ikisinin de saksılarında çiçek.
Biri hep başka bir renkle solar,
Öbürüyse ha açtı, ha açmayacak.

ÇAĞRI BALLADI

İçimiz dışımıza kolay yansır,
Saklasak saklamasak.
Ön yargılardan uzak
Eğilip içimize baksak..
Dışımız içimize yansımıyorsa
Bir şey var ya da yoktur
İkimizden birinde.
Biri öbürünü ısıtmıyorsa
Bir de içimize baksak.

Belki derinde, taa derinde.
Sen benim yerimde
Ben senin yerinde
Unutulmuş olabiliriz;
Birbirimizi uyandırsak..
Desek birbirimize
Haydi kalk
Gidelim yerlerimize;
Belki birbirimizi bulabiliriz.

HALLAÇ

İçimdeki o hallaç
Vuruyor da vuruyor.
Acaba karnı mı aç
Soruyor da soruyor.

İçimdeki o hallaç
Atıyor da atıyor,
İster saklan, ister kaç
Duruyor da duruyor.

Biraz yün biraz pamuk
Yoluyor da yoluyor,
Uykuda da uyanık
Duyuyor da duyuyor.

Uyandırıp uykumda
Kıskandırıp duygumda
Buram-buram soluyuk
Yoruyor da yoruyor.

Korkuyu bilmez yürek,
Toprak savuran kürek,
O hiç uyumaz köpek
Uluyor da uluyor.

YAPMA ÇİÇEKLER

Çırılçıplak bir kadın
İniyor güzellik dağlarının
Esmer akşamlarından,
Yalnızlığının ve yalanlarının
Karanlık uykusuzluklarına.

Ellerinde yapma çiçekler
Çiçekler yalana ve ölüme yakın
Kadının sakladıklarının
Günlere gecelere bölünmüş
Üşümüşlüğü
Bakın,
Sizlerle,
Yapma çiçeklerle örtülmüş.

Yapma çiçekler
Kadını kırmayın, rahat bırakın.
Yapma çiçekler
Solan renkleriyle ellerinde kadının
Bunu bilmeyecekler.

Yapma çiçeklerin renkleri soluyor
Kadının ellerinde.
Ah o çılgın renkler
Kadının gözlerinde
Soldukça kadın daha da esmer.

ADALI VE BEN

Adalı'nın alnına yazmışlar denizi
Sonra çizgi çizgi kesmişler,
Gömleğine dikmişler
Adalı'nın.

Adalı'nın kentte durumu yaman..
Gömleğim deniz diyor
Sorunca
Ama içki başına vuruyor, zaman zaman
Direniyor Adalı;
Tam kafayı bulunca
Ben sarhoş olmam
Benim her şeyim deniz diyor,
Boyuna adadan söz ediyor.

Takılıyorum,
Adalı diyorum, sevgilin de mi deniz
Sen ondan haber ver..
Susuyor dik dik bakıyor bana
Adalı beni sever,
Adalı bana küfür etmez..
Adalı diyorum boş ver
Bir başka yere diyorum gidip içelim bu gece..
İnsan sevdiği sürece
Uykusu gelmez.

Dalıyoruz bir gecenin içine..
Adalı bi sözümü iki etmez.

ANI ORMANINDAN ANILAR

Anmak kaçınılmaz bir gürültüdür, yankılanır da
Gider anılarına döner kendisine seslenir.
Aralık suskularda uğuldar, ardarda aralıklarında
Kendisini silerken derinleşir, unuttura unuttura beslenir.

Söylemek bir başka şeyi saklamak
Da değil midir..
Dedim ama gözler de bakarlar da;
O ise yüzünde silinirken yüreğinde çizgilenir.

Anmalarda sesin rengi kendiliğinden değişir,
Dağlarını kurar yerleşir duygularda,
Yerin göğün uçurumlarıyla birleşir.
Anmak bir yürekliliktir korkularda.

Hırçın dalgalanmalarında dirilir
Yalnızlık denizinin gizli fırtınalarında
Kendi sorularını yanıtlarken delileşir.
Ama sana da seni sorar kendi yankılarında.

Anmak bir acıyı hep yeniden sormaksa,
Bir kırgınlık yanığında öyküleşmektir.
Dinmez burukluğunda bir ağrıyı susmaksa,
Sürekli yaralanmak, ölümle eşitleşmektir.

Solmaya karşı hep yeniden açan bir çiçek,
Sana kuytularından korkusuz seslenecek.
Bütün kapılarını kapatsan ölesiyedek,
Yakan bir ışıkcasına yüreğine girecek.

YALNIZLIK

I

Yalnız kaldınız sanırsınız,
Biliyorum.
Yalnız bırakılmışsınız,
Biliyorum
Ötesi yok.

II

Ötesi var:
Yalnızlık
Müziğin bile seni dinlemesidir.
Yalnızlık
İnsanın kendine mektup yazması
Ve dönüp-dönüp onu okuması
Yalnızlığın da ötesidir.

YALNIZLIĞIN ADI

Derin bir uyku..
Düşümde
Düşündüm ister-istemez.
Aklıma takıldı
Yalnızlığın adı.

Tam o sırada
Bir sinek
Beni uyandırdı.
Gerçek bir sinek.
Yalnızlığın adı
Düşümde kaldı.

KARANLIK
HEP KENDİNE GİDER

Aydınlık
Karanlığa gider,
Seslenir:
Gel karanlık,
Der,
Seni aydınlatayım;
Görsünler,
Sende ışık pırıltısını.

Karanlık
Açmaz kapısını,
Bu çağrıdan ürker,
Ses vermez..
Bırakıp pılısını pırtısını,
Çeker gider.
Nereye gittiğini
Karanlıktan kimse görmez.

GÜNBEGÜN

Benim mezarlarımda ölü yok;
Hep yaşamış olanlar var..
Anılarımda bir yer
Dinmeksizin acıyor,
Günbegün,
Bundan.

Güldüğümü görenler
Bana bakıyor,
Görüyorum..
Ağlasam geçer,
Biliyorum..
Ağlanmıyor.

ÇAĞRIŞIMLAR

Çok küçük bir yalanı
Çok büyük bir orantıda
Dinlediniz mi..

Çok büyük bir yalanı
Çok yalın bir doğrultuda
Söylediniz mi..

Gecikmiş bir gizlemi
Birikmiş bir özlemi
Sakladınız mı..

Gelmeyecek bir gideni,
Olmayacak bir nedeni
Beklediniz mi..

Bir gerçeği erken,
Bir açlığı tokken
Anladınız mı..

Hep mi hep ölecekmiş gibi,
Hiç mi hiç ölmeyecekmiş gibi
Yaşadınız mı..

Yalanı sürmeye sürmeye,
Yanlışı görmeye görmeye
Saklandınız mı..

Doğruluğun yönünde,
Doğruların önünde
Aklandınız mı..

Ortamsız bir yaşamda,
Yaşamsız bir ortamda
Harcandınız mı..

DUYGUYA TAŞ

Duyguluysan işin zor,
Yaşamda yeniksindir.
Duyguluya sor,
Ona aşkları da acı verir.

Hep bir karanlığa uyanır, yalnız:
Düşleri gerçekleri, gerçekleri düşleridir.
Aldatsanız, aldansanız,
O hep bir karanlığa uyur gibidir.

Hiç ölüsü yoktur,
Herkes, her şey anısındadır.
Geleceği geçmiş'in gözünden okur;
Hep bir yangının bacasındadır.

Gülerken bir düğündür, acı-son'lu,
Aldatılara uğurlayan gelinlerini.
Bir çocuk bahçesidir, renk-renk balonlu,
Savaşlara uğurlayan bebeklerini.

Sinmiş her şarkıya, her uyanı'ya, uykuya,
Ölümün yaşayan kardeşidir.
Hep sezer, sezdikçe duyguluya
Yengiler de hüzün gelir.

TABLO

Kedi kadının yanındaydı,
Kadın gecenin yanındaydı.

Kedi gitti geceye değdi,
Karardı,
Döndü kadına değdi.

Bir kadın portresi belirdi;
Elinde siyah bir gül vardı,
Kucağında kırmızı bir kedi.

KÖMÜR

Burada can sıkıntısı, can sıkıntısı orada.
Yıllar var uçuyorum, dönüyorum havada.
Gittikçe geliyorum, geldikçe gidiyorum
Bembeyaz olduğumu görüyorum arada.

MASAL

Düşünüyordum
Olaylara insan,
İnsanlara olay çıktı
Masalımdan.

Biri varmış, biri yokmuş derken
Yollardan trenlerden,
Sözü aldım getirdim
Dağlardan tepelerden.

Ben de biriktirdim
Hiç'leri hep'e
Bir dağ bozdum
Yaptım binlerce tepe.

Kurdum orada burada
Ev-ev, köyler kentler,
Dağıttım oda oda
Dağıttım birer birer.

Dağıldı tepelere
Dağların önü ardı,
Sevenlere sevilenlere
Artık bir tepe vardı.

Birinde sen, birinde ben
Öbürlerinde onlar vardı.
Aşklar başlayacakken
Sonlar tepelerden başladı.

Başladı ayrılıklar,
Ayrı ayrıydı adları.
Birer birer ayırdılar
Evleri odaları.

Bir zaman oralarda
Seven özleyen kimdi.
Evlerde odalarda
Yaşanmayan bir şimdi.

Bir daha düşünürsem masal
Bozmayacağım dağları.
Düşünmek iyi, düşünmek güzel,
Ama önce iyi çizmeli yolları.

Yakın yakın derine
El-ele olsun yürümeleri.
Ayrılığın yerine
Mutluluğun şiiri.

ÇİZİM

Ben ağacın resmini çizdim,
Hiç kimse için..
Daha ne yapraklarını yapıştırdım,
Ne adını koydum
Yemişlerinin..
Onu
Bir anlama yakıştırdım.

Adınıza büyüyor belleğimde ağaç,
Başka ağaçlar doğuruyor;
Büyümeyi bölüşüyorlar gölgelerinde..
Dal-dal, yaprak-yaprak öpüşüyorlar..
Çizmez olaydım, bizi soruyorlar..
Dönüp bizlere bakıyorum:
Dövüşüyorlar.

BİR ADAM

Korku dağlarının yürekçisi,
Ölüm denizlerinin kürekçisi;
Öyle suskun oturuyor şişesinin başında,
İçtiğinin hem hırsızı, hem bekçisi,

Onu kırmış olmalı yaşamında birisi.
Dinledikçe susması, düşündükçe susması..
Tek başına iki kişi olmuş kendisiyle gölgesi,
Heykelini yontuyor yalnızlığın ustası.

ESKİ ÇANAĞIN ÖYKÜSÜ

Bir çanak vardı eski
Bir anlamdı kendince
Anlatır anlatırdı
Zamana bir tanıktı

Birçoklarmış bir zaman
Ortakları ayrılmış
Kimi kırılmış yanmış
Kimi düşmüş çatlamış
Kalmış sonunda kendi
Ortakları yitince
Solmuş sararmış rengi
Ne kadarsa o önce
Ve bir de nasıldıysa
Özenle anlatırdı
O kadar ballanırdı
Gözleri sulanırdı
Bir buruk sallanırdı
Görüntü değerince

Alayı kaldırırdı
Olgundu isteyince
Ama ne var ağırdı
Direnirdi yerince
Birisi bağırınca
Öylesine sağırdı
İçine kapanırdı
Yakınına gelince
Bir de palazlanırdı
Uzaktan sevilince

Bir kırlık bir bağ vardı
O yıl çoştu gönendi
Bambaşka ürün verdi
Pazara malı indi
Kasaba pazarında
Koşuldu yarışıldı
Bir anda kapışıldı
Alan satan övündü
Alamayan dövündü
Bulamayan ağladı
Yeni ürün patladı

Çanak daldı bir süre
Bir anı evrenince
Yavaşça ince ince
Yanına sokuldular
Yolunca yordamınca
Boşluğunu buldular
Yeni ürün koydular
Yeni ürün dolunca
Eski çanak çatladı
Bir adı kaldı bunca.

TAŞ YAZI*

Gülüş bir yanaşımdır bir öbür bir kişiye
Birden iki kişiyi döndürür bir kişiye
Anılarından kale yapıp sığınsa bile
Yetmez yalnız başına bir ömür bir kişiye.

* Yeni adıyla tekrar.. Eski adları "Çiçekleri Yemeyin" kitabında AN ve Bebek'teki "Şimdi" isimli mekânının duvarında ise HER idi.

PARASIZLIK BALLADI

Türküye benzeyen bir ürkü
Yetse de, yetmese de kesemde..
Görsem de, görmesem de
Ensemde
Hüzünden söz ediyor boyuna.
Dinlesem de, dinlemesem de..

Ürküye benzeyen bir türkü,
Üstümden başımdan okunuyor,
Saçımdan, sakalımdan..
Söylesem de, söylemesem de.

DENİZİN BALLADI

Gözlerin en bakışında
Bir en deniz,
Ve denizin en gözünde
Bir bakış, o sensin deniz..

O bakışa ben baktım..
Deniz bakışındaydı, baktım
Bakışındaydı gözleri,
Gözlerindeydi deniz.

OTOKOPİ

Öncesinde yenidendim, sonrasında eskidendim.
Geldim gördüm betikleri, anladım bir nedendim.
Bir oyunda üşüdüm, bir oyunda terledim.
Birine merdivendim, öbürüne gidendim.

ÜSTÜNE-ÜSTÜNE

Her rengin bir anlamı bir de görüntüsü var,
Her anlamın bir rengi, düşünlerde süsü var.
Üstüne ha üstüne gitsem rengin, anlamın..
Üşüyen kavramların bende bir örtüsü var.

SU

Kirli eller daha temiz.
Temiz elli
Kirli gönüllerden.
Ne dersiniz?

Yaşam öyküleri, sanıldığınca karışımsız değil, karışımlıdır.

Her bir yaşam öyküsü, öbür yaşamların parçacıklarıyla tamamlanır.

ÖĞÜT

Okulda, anladıkça başaracaksın.
Yaşamda, başardıkça anlayacaksın.
Gelecek mutlu-mutsuz, inanmasan da;
Gözlerin yaşardıkça anlayacaksın.

DENİZİN DELİSİ

Unutmak mı, delisin,
Gitmesem de bekler orada deniz.
Gelirsem bilmelisin.
Benim beklememdir burada deniz.

Gitmek gibi geleceğim
Denizin delisine.
Delinin denizi gibi,
O ne kadar giderse.

SÖZCÜL

Birisi gelse,
Bana candan bir şey verse,
Ben de alsam;
Ne iyidir
Onun ve benim için.

Birisi gelse,
Bana bir söz dese,
Ben de anlamasam;
Ne kötüdür
İkimiz için.

Birisi gelse,
Benden bir şey çalsa,
Ya da saklasa;
Bu yıkımdır
İkimizden birisi için.

AĞLAMAK

Ağlamak
Bazı acılarda yetmez
Bazı ölümlere

Örtüsüdür bazı acıların
Örter, örtülmez
Savunur bir süre

Ağlayanlar sevinmeli
Sevin ağlayabiliyorsan
Acılar ardarda dinmeli

Durur bir nöbetçi gibi
Durur bir bekçi gibi
Zamana gülmeli-gülmeli.

Sevin ağlayabiliyorsan
Unutmanın kardeşidir ağlamak
Uyur uyanır yatağında duyguların
Düşüncenin kucağında hep çocuktur
Ağlamak.

ZELZELE

Sen ona uyanırsan o sana hep sen durur,
Sen onu bilmesen de o seni hep bilen durur,
Sepetinden sulu, kanlı yangınlar damlar;
Bana senden vurur,
Sana benden durur.

Unutturur hep kendisini, öyle gelir,
Sonra da hiç hatırlamaz..
Duyan da bir, duymayan da bir.
Hiç bir kan yetmez buna;
Ona
Uyuyan da bir, uyumayan da bir.

DÜNE GİDEN

Olmamış bir şeye inanan insan
Geride, hep geridedir.
Tüm olmakta olanları
Değil anlamak, göremez bile.
Karanlığını yoğun'a boyar,
Bir bugün içinde ölemez bile..
Gider, boyuna düne gider.

KURŞUN KALEM

Bana biri bir söz etse
O sözü sonra o'
Na anlatsam, yinelesem.
Yazsam,
Çizsem.

O beni dinlese,
Bana
Ben o
Sana
Söylediğim sözü
Bilsen
Unuttum
Dese;
Aklınca
Silmeyi
Denese.

Ben de ona
Sen o
Bana
Dediğin sözü
Söylemeseydin
Bana
Ne
Desem.

Onun bana
Söyleyip unuttuğu'
Nu sandığı
Sözü
Ben ona
Unutmadığımı
İletsem.

O'
Na
Sussam..
Ben.
O, silinir gider,
Ben yazar giderim.

ALDANI-ALDATI

I

Benim düşlerimin içinde
O uyuyordu, duyuyordum.
Ben bir uykusunda onun,
Bir düş'ünde bulundum..
Uyuyordu, duyuyordu,
Avundum.

II

Benim düşlerimin içinde
O uyumuyordu, biliyordum.
Ben ne bir uykusunda onun,
Ne de bir düş'ünde bulundum..
Bulunsaydım,
Vururdum.

SINIR BİR ÇİZGİDİR İKİ OKUNUR

Sınırlar
Her zaman,
Her an,
Yakından,
Uzaktan
Birbirlerine bakışırlar,
Durmadan birbirlerine
Kendilerini taşırlar.

Birindeki nöbetçi
Öbüründekine bekçidir.
Her ikisi de yakın
Birbirine
Her ikisi de uzak
Bir
Olasılığa
Karşı'dırlar.

DÜN ODAMI TOPLADIM

Nasıl da hiç sezdirmeden birikişmiş yanyan'larca
Kalem kalıntılarından, bozuk çakmaklara kadar,
Oyuncak parçalarından / bir sürü şey / kutularca,
Hangi kapının olduğu unutulmuş anahtarlar.

Unutulmuş, anılmamış, bu unuttum'lar, anım'lar,
Onlar da mı uçuşurlar bütün bunlar atılınca.
Artık uyansalar bile bana uzanamaz onlar,
Dağıtınca, toplayınca, yerimize alışınca.

Zamanında olmalıydı, atılımlar, katılımlar,
Ne ben onları anlarım, ne de onlar beni anlar;
Bir bütünmüş yarımlaşmış karşısından bakılınca.

Bir düğme, ki iliği yok, sökülmüş bırakılınca,
Sedef bir çakıymış ama, kırık ucu paslanınca;
Camları kırık gözlükler hangi gözlerle bakarlar.

IŞIMAK YAŞATMAKTIR

Gecelerin karanlık bölümü
Sesleri büyütüyor
Uykusuzluğun kucağında
Emziriyor ölümü.

Büyütüyor sesleri
Karanlık bölümü gecelerin.
Yıldızları çağırmalı
Işıtmalı o büyüyen sesleri.

KONU

Ben gözlem öykülerini az severim.
Gitsem gitsem,
Öyküleri özlem olan
Delilere giderim.

Ben çiçeklileri
Renklileri
Delileri severim,
Bir de delilikleri.

Bir olay yoktur;
İçiçe'dir olaylar.
Bir olay; içinde adamlar..
Bir adam; içinde olaylar.

Öykü mü?
Kendini yaşarken romanlaşır.
Bir bitki, bir fidan, bir ağaç?
Kendini aşarken ormanlaşır.

Doğa? Kimine bir öykü, kimine bir roman..
Yalına iner giriftliğinde.
Bir çoban?
Bin çobandır ovadan indiğinde.

ŞİMDİ

Unutulmamak savaşımında
Anlayorum biz yaşlıların
Çirkin kalan
Haklı direnişlerini
Anlamsızca
Gençleri güzel kılan
Az deneylerinde
Haksızca.

AZ ACI

Saygın ölü;
Yaşarken tanış olmadık
Seninle,
İyi ki.

TAPAN TAPILAN

Her şeyin var nerde'leri
Bir-bir açar perdeleri
Her perdede oraları
Açılı kapanı gelir

Pencerenin kapanları
Cam takıp da kıranları
İçe dışa bakanları
Kıranla yapanı gelir

Yeni gelen hep yabanı
Düşer başına tavanı
Tapılan durur da hani
Bakarsın tapanı gelir

ÇARŞI

Ölçü mü, tartı mı,
Önü mü, ardı mı,
Eksi mi, artı mı,
Gördünüz tartıyorum.

Kurusunu, yaşını,
Sonunu ve başını,
Gözünü ve kaşını,
Ayırdım tartıyorum.

Bir oyuncak terazide,
Usta, ünlü bir terzide,
Kınamadan sizi de
Düşündüm tartıyorum.

GRAFİK

Her uzun, başka başka kişilere
Başka başka şeyler anlatır,
Unuturlar başka başka.

Her çok, birçoklarına
Bir çok şeyler anlatır;
Taşırlar başka başka.

Her iri, küçükleri kızdırır
Sesde, renkte, yolda, yöntemde;
Birleşirler başka başka.

Her büyük, boy'undan anlaşılmaz,
Tarlalarda, dağlarda dolaşır;
Yetişir başka başka.

ÖYKÜNÜN BİTİMİ

Bİrinin kendini istediği gibi görmesi,
Öbürünün kendini olduğu gibi görmesi,
Öyküdür istense istenmese kişi yaşarken;
Birininki onca'dır, öbürü kendi ölmesi.

SENİ SAKLAYACAĞIM

Seni saklayacağım inan
Yazdıklarımda, çizdiklerimde,
Şarkılarımda, sözlerimde.

Sen kalacaksın kimse bilmeyecek
Ve kimseler görmeyecek seni,
Yaşayacaksın gözlerimde.

Sen göreceksin, duyacaksın
Parıldayan bir sevi sıcaklığı,
Uyuyacak, uyanacaksın.

Bakacaksın, benzemeyor
Gelen günler geçenlere,
Dalacaksın.

Bir seviyi anlamak
Bir yaşam harcamaktır,
Harcayacaksın.

Seni yaşayacağım, anlatılmaz,
Yaşayacağım gözlerimde;
Gözlerimde saklayacağım.

Bir gün, tam anlatmaya..
Bakacaksın,
Gözlerimi kapayacağım..
Anlayacaksın.

KALDI

Anılarla umu'lar arasındaki ip,
Kimiler birini, kimiler öbürünü özleyip,
Asılı bir yaşam gerildi kaldı.

Doğum yeri anılardı yaşamın,
Öbürüydü başladığı yerde akşamın,
Yaşam boyu cân-içre serildi kaldı.

Bir ülkeydi, bir insandı, bir andı
Oradayken burada, bur'dayken or'da yandı
Yaşam-altı düşlerde gezildi kaldı.

Bir kadındıysa gençliği güzelliği çürüdü
Bir erkektiyse koş düşündü felç yürüdü
Ve "ahmak ayaklar" altında ezildi kaldı.

Çerçevesi yoktu yapılan resmin
İçinde dolaşan karda ayak izlerinin
Yaşam diye bir tablo çizildi kaldı.

Anılarda bir tipi, umudlarda bir sis
İkisi de bizsiz, ikisi de isimsiz
Şarkıları bitmeden kurşuna dizildi kaldı.

Anı:
"...Benim güzel çocukluğumu
Ahmak bir ayak ezdi..."
Asaf Hâlet Çelebi.

Bir şey olmasaydı
yazmak olmayacaktı..
Başka bir şey de olmasaydı
Silmek olmayacaktı.

SEVİNÇ İLE HÜZÜN

Sevinci kapıştılar taşımayı bilmeden,
Şimdi bilen yok, nerede oturuyor.
Köyün delisi Hüzün, yalnız kaldı yollarda
Adam-adam sınayor, arayor yoldaşını..
Kıskandıran özlemi, yüzünden okunuyor.

Görünüp siliniyor o gündenberi
Sevinç bir an gözlerde, dudaklarda,
Yerini sevgilisi Hüzün'e bırakıyor..
Sevinç'se uzaklarda, hep uzaklarda,
Şöyle bir görünüyor, hemencecik uçuyor.

İşte o günden beri gözlerde, dudaklarda
Hüzün, aramaktadır yitik yavuklusunu,
O günden beri Sevinç yerinde durmaz
Ve kişiliğini ararken uzaklarda
O günden beri kimliksiz hüzün olmaz.

HACI MURAD ORATORİO'SU

ORATORİO'YA GİRİŞ

Konuşmak küçülür-küçülürse
Adı değişir susmak olur
Ağlamak büyür-büyürse
Adı değişir susmak olur

Kucağında susmak adlı bir çocuk
İkisi de küçük
Bakışlarında susmak adlı bir kuş
Uçmuş da uçmuş
Bir anda iş işten geçik
İki ölüm kadar seçik

Konuşmak küçülmüş küçülmüş
Adı değişmiş susmak olmuş
Ağlamak büyümüş büyümüş
Adı değişmiş susmak olmuş
Hacı Murad üstüne yürümüş yürümüş

Bunu gören Kızılırmak olmuş
Her akşam gün batarken
Güneşi hiç ellemeden ve hiç görmeden
Kızılırmak denize rengini yazmış

ORATORİO

Yüreğine yok yazılıyor, onanmazlığına var yazılıyor.
Boyuna yeniden bir büyük yok hazırlanıyor ona,
Onun dününe, bugününe, yarınına
Ki artık o da hiç bilmeyecek
Boyuna arayacak, boyuna gidecek susmalarına susmalar..

Kimine unutmak bile çok, kimine unutmamak az
Benim, senin, onun-bunun yerine.
Bir kar dinmeden ona yaz boyu yağar da yağar..
Sisyphus'un kayasını andıran dağdelen bir ok
Bir tüfek patlaması gibi derine, hep derine
Hacı Murad'ın susmasını kazar da kazar.

Bir çizgidir çizilmiştir ondan önce,
Gelir Bafra'lardan Istanbul'lara kadar.
Kızılırmak akar, gelmiştir taa nerelerden
Ve batan güneşi hiç ellemeden ve hiç görmeden
Vura vura akşamları ve bir denizi kana boyar.

Gelen ya da gelecek şu öte karanlıklar adına
Bir fener, yıldız-yıldız gazyağını çakar.

Bir yoğun, bir özel su sabah-akşam hiç durmaz;
Yalın bir sucasına hava olur yüreğine damlar.

Yüklenir bir anda bin doğumu o yaşam boyu
Bin ölümü bir anda yüklendiği kadar.

Yazgının kesiştiği alınlar bir avuç değil,
O merminin yoluna, mermi onun yoluna çıkar.

Ne bir çiçek, ne bir demet, ne bir yumak;
Ellerinde bir çile, ör örebildiğin kadar.

Balıkların yazdığını sularda su okur,
Havalarda çizim çizim dolaşırken kuşlar.

Şiirlere uzanır susmalarını çoğaltmak için;
Alır da Murad'ını o yollardan yollara vurgular.

Bir kapıdan geçmiştir, onu o seçmemiştir;
Arkasından o kapı ona bakar da bakar.

Üstüne yürümüştür, bir yürek çürümüştür.
Bu ne özel bir iştir ağalar, beyler, dostlar.

Bir merminin önüne durmaya yetişecek..
Şimdi o oradadır, onu ergeç yakalar.

Çok önceden patlamış bir tüfek biliyorum..
Bafra'da patlamıştır, gelmiştir bana kadar.

Artık hep orada olacak oradaki o adam
Buradayken orada olmak istediği kadar.

HARCAMALAR

Mektuplar aldım sevindim,
Birinde denmiş geliyorum
Öbüründe yazılmış geleceğim.
Bekledim bekleyorum..
Bir yaşam verdim.

Açtım bir başkasını,
Uzun-uzun yazmış gel.
Okumadan arkasını
Gittim gidiyorum
Bir başka yaşama bedel.

Biri demiş sen, biri demiş ben.
Seni ben anladım, beni sen.
Bir yaşam daha verdim
Beklerken, giderken, dönerken.

Kaldı elimde üç-beş mektup,
Üç-beş yaşam.
Bir onları da açsam okusam
Önceki yaşamları unutup
Ya beklesem, ya da gidip arasam.

Ne bir iz geliyorum deyenden,
Ne de gel yazandan.
Bunları düşünüp dururken
Bir yaşam daha gitti elimden
Başkalarınca saklamak varken.

Ama ben umudluyum bundan;
- Yüzümden, gözümden belli -
Umudu umudumla harcadığımdan..
Bundan sonra belki
Bir yaşam daha çıkar mektubumdan.

Her şeyi süpürebilirsin;

Sonbaharı süpüremezsin.

KALMAK TÜRKÜSÜ

Daha gidilecek yerlerimiz var
Şu sohbetinizi dinler gideriz
Coştukça şarkılar, türküler, sazlar
Rakı mı, şarap mı, içer gideriz

Geçse de umudun baharı yazı
Gözlerde kalıyor yaşanmış izi
Kimseler kınamaz burada bizi
Ne varsa hesabı öder gideriz

Söyleyecek sözü olan anlatsın
İsterse içine yalan da katsın
Yeter ki kendinden, bizden söz etsin
Yalanı doğruyu sezer gideriz

Neler gördük neler bu güne kadar
Daha gidilecek yerlerimiz var
Bizi buralarda unutamazlar
Kalacak bir türkü söyler gideriz

Sevgiye var olduk sevdik sevildik
Kavgalara girdik öldük dirildik
Bir anlam fırını içinde piştik
Anlamlı güzeli sever gideriz.

BİLSEYDİ EĞER

Bir şiir bir geceye değer,
Bir şiir bir uykuya değer,
Bir şiir bir uyanmaya değer,
Bir şiir bir sigaraya değer,
Bir şiir bir rakıya değer,
Bir şiir bir şarkıya değer,
Bir şiir bir türküye değer,
Bir şiir bir ağrıya değer,
Diye-diye..
Meğer.

CAĞALOĞLU YOKUŞU

Dün gece yokuşu çıkıyordum,
Günlerden yetmişsekizdi..
Yaymacı
Eski kitaplarını bekliyordu
Kaldırımda
Eskiden olduğu gibi,
Alsınlar okusunlar diye
Başkaları da.

Bazı yerler değişmiş,
Bazı yerler eskiden olduğu gibi
Hiç değişmemiş..
İnenlerle çıkanlar;
Yaşlısı, genci
Basımevi, kitabevi..
Gelenlerle, kalanlar..
Aynı umular, aynı bekleyiş..
Adlarda, yapılarda okunuyor
Olmuşlarla olanlar..
Yalnız bir şey değişmemiş;
İniş-çıkış, geliş gidiş.

Bu yalnız benim için değil..
Nasılsa benden önce;
Yüz, seksen, elli..
Benden sonra da olacak,
Besbelli.

Benim de demek istediğim:
Dün gene yokuşu çıkıyordum
Günlerden yetmişsekizdi..
Onu-buna kimilerini sordum,
Çok azı bildi.

İşte geçerken dün o yokuşdan,
Günlerden yetmişsekizdi,
Saat yetmişsekizdi..
Otuzsekiz saat önce oradan
Şarkılarıyla, şiirleriyle
Bir şarışın geçmişdi..

Onu soruyordu şimdi
Bir sakallıdan..

Ne bilsindi.

Yalnızlık paylaşılmaz..

Paylaşılsa yalnızlık olmaz.

YALNIZ'IN DURUMLARI

I

Her şeyi süpürebilirsin;
Sonbaharı süpüremezsin.

Sen herşeyi süpürebilirsin;
Sonbaharı süpüremezsin.

Yalnızsa,
Sürekli bir sonbaharı
Süpürür hep..
Düşünemezsin

II

Yanar
Sobasında
Yalnız'ın
Üşüyen
Bakışları.

Lâmbasında
Karanlığa dönük
Bir ışık
Titrer
Sönük-sönük.

Penceresi
Dışına kapanmıştır,
Kapısı
İçine örtük.

III

Yalnız
Bin yıl yaşar
Kendini
Bir an'da

IV

Yalnız'ın
Nesi var, nesi yoksa
Tümü birdenbire'dir.

V

Yalnız
Bir ordudur
Kendi çölünde..

Sonsuz savaşlarında
Hep yener
Kendi ordusunu.

VI

Yalnız'ın
Sakladığı bir şey vardır;
Boyuna yerini değiştirir,
Boyuna onu arar..

Biri bulsa diye.

VII

Yalnız
Hem bilgesi,
Hem delisidir
Kendi dünyasının.

Ayrıca;
Hem efendisi,
Hem kölesidir
Kendisinin.

Tadını çıkaramaz
Görece'siz dünyasında
Hiçbirisinin.

VIII

Yalnız
Sürekli dinleyendir
Söylenmemiş bir sözü.

IX

Sözünde durması
Yalnız'ın yalancılığıdır
Kendisine..

Hep yüzüne vurur utancı..
O yüzden
Gözlerini kaçırır
Gözlerinden.

X

Yalnız'ın odasında
İkinci bir yalnızlıktır
Ayna.

XI

Yalnız
Hep uyanır
İkinci uykusuna.

XII

Yalnız
Kendi ben'inin
Sen'idir.

XIII

Bir sözde saklanmış bir yalanı
Bir gözde okuduğundan
Bakmaz kendi gözlerine bile.

XIV

Her susadığında
O
Kendi çölündedir.

XV

Kendi öyküsünü
Ne anlatabilen,
Ne de dinleyebilen.

Kendi türküsünü
Ne yazabilen,
Ne söyleyebilen.

XVI

Bir zamanlar güldüğünü
Anımsar
da..

Yoğurur hüzün'ün çamurunu
Avuçlarında.

XVII

Yalnız
Aranan tek görgü tanığıdır
Yargılanmasında
Kendi davaasının..

Her duruşması ertelenir
Kavgasının.

XVIII

Yalnız
Hem kaptanı
Hem de tek yolcusudur
Batmakta olan gemisinin..

Onun için
Ne sonuncu ayrılabilir
Gemisinden,
Ne de ilkin.

XIX

Yalnız'ın adı okunduğunda
Okulda ya da yaşamda..
Kimse
"Burada"
deyemez..
Ama
Yok da..

XX

Uykunun duvarında başladı..
Önceleri bir toz gölgesi sanki;
Sonra bir yumak yün gibi.

Ama şimdi iyice görüyor
Örümceğin ağını
Gün gibi.

XXI

Yalnız
Duymuş olduğunun sağırı,
Görmüş olduğunun körü
Dür..

Ölür ölür öldürür,
Öldürür öldürür ölür.

Duyduklarını unutur,
Duyacaklarını düşünür.

XXII

Yalnız'ın adına
Hiç kimse konuşamaz..

O
Kendi kendisinin
Sanığıdır.

XXIII

Yalnız
Önceden sezer
Sonra olacakları..

Paylaşacak biri vardır;
Anlatır anlatır ona
Olanları, olmayacakları.

XXIV

Her leke
Kendisiyle çıkar.